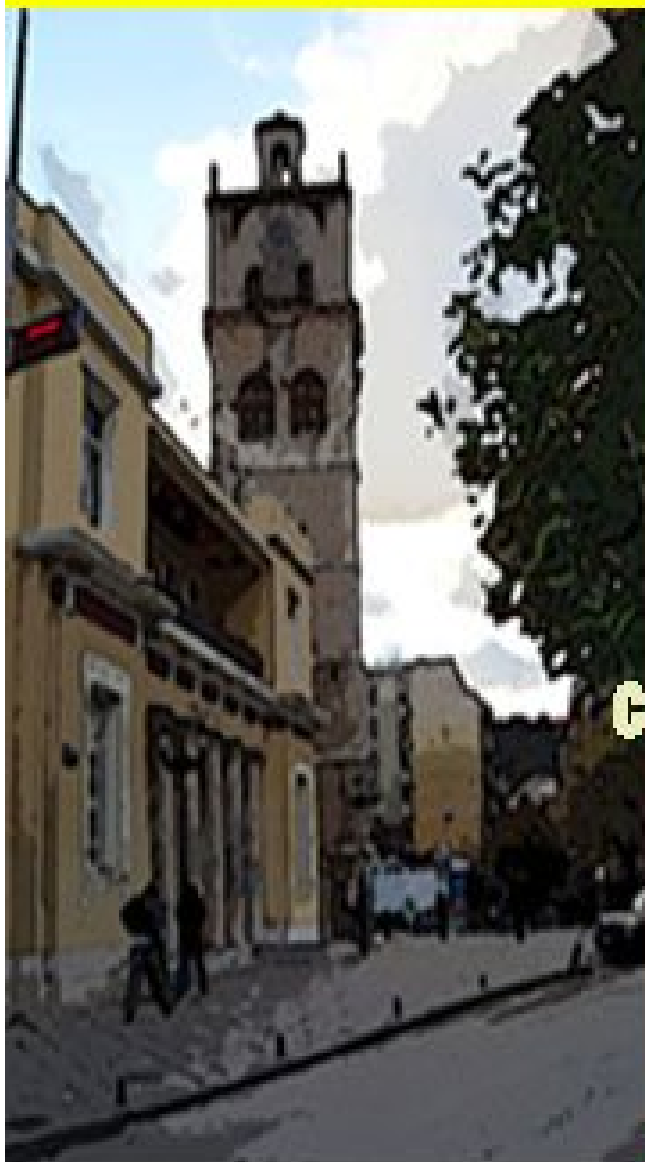

ΚΑΣΜΕΡΙΑ-ΜΠΕΝΤΙΑ-ΠΑΡΑΔΟΣΗ

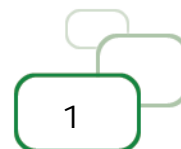

ΕΚΔΟΣΗ Α΄

Copyright © 2008

www.sourdos.gr

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το www.sourdodos.gr η αυθεντικότερη παραδοσιακή πύλη της Κοζάνης τείνει μέρα με την μέρα να γίνει μια δικτυακή βιβλιοθήκη. Λόγω της τεράστιας ύλης που έχει συγκεντρωθεί στο site σε λιγότερο από 3 χρόνια λειτουργίας του, κρίθηκε απαραίτητο από την συντακτική ομάδα του [sourdodos.gr](http://www.sourdodos.gr), η περιοδική έκδοση αφιερωμάτων και δειγμάτων της αφιλόκερδης δουλειάς μας σ'όλο τον κόσμο. Έτσι μετά από την δημιουργία του Κουζανιώτικου λεξικού, την δημιουργία του Πρώτου οδηγού Αποκριάς τα οποία ταξίδεψαν «ηλεκτρονικά» μέσα από το διαδίκτυο σ'όλο τον κόσμο, ακολουθεί η συγκεκριμένη έκδοση η οποία περιλαμβάνει μια συλλογή από κασμέρια-μπέντια γεμάτα παράδοση και σκωπτικό πνεύμα. Η συγκεκριμένη Α' έκδοση για την οποία είμαστε πολύ περήφανοι περιλαμβάνει 57 μπέντια (ανέκδοτα) τα οποία έχουν γραφτεί από μέλη και επισκέπτες του www.sourdodos.gr και τα οποία έχουν υποστεί την ανάλογη επεξεργασία όπου κρίθηκε απαραίτητο. Σκοπός της συγκεκριμένης έκδοσης είναι διατήρηση, η μετάδοση και η προβολή των συγκεκριμένων «ιστοριών» οι οποίες πέρα του γέλιου φανερώνουν περίτρανα το σκωπτικό πνεύμα αλλά και το χάρισμα των Κοζανιτών στο να αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες και γενικότερα τη ζωή με χιούμορ.--«Όλα τα παραπάνω είναι απλά ένας «πρόλογος»ας περάσουμε στο «κύριο πιάτο».

1."ΜΗΝ ΠΑΤΑΤΙ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ" **(ΜΗ ΠΑΤΑΤΕ ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ)**

Όταν κάπουτις είχαν φτιάξει **στην Κοζάνη την κεντρική πλατεία** με το συντριβάνι και το ωραίο γκαζόν, είχε έρθει ένας Κοζανίτης που ζούσε πολλά χρόνια στην Αμερική. Ο Κοζανίτης είχε κατενθουσιαστεί με το καινούργιο πρόσωπο της Κοζάνης και τα έργα των συμπατριωτών του. Εκεί που θαύμαζε την πλατεία συνάντησε έναν παλιό του συμμαθητή ο οποίος παρεμπιπτόντως ήταν Δημοτικός Σύμβουλος και έπιασαν την κουβέντα...

-<<Τι να πω? Τα θερμά μου συγχαρητήρια!!! είσαστε αξιέπαινοι!!! Βλέπω μέχρι και ταμπέλα "ΜΗΝ ΠΑΤΑΤΕ ΤΟ ΓΚΑΖΟΝ.ΠΡΟΣΤΙΜΟ 5 ΔΡΧ" .Ξανά μπράβο....! Αλλά πολύ μικρό το πρόστιμο βρε αδερφέ... Εμείς στην Αμερική έχουμε πρόστιμο για το γκαζόν 100 δολάρια δηλ. 30.000 δρχ. περίπου>>

Και του λέει ο Δημοτικός Σύμβουλος:

-<<Κι 'μεις καπ'τόσου ' το 'χαμι, άλλα δεν πατούσεν ΚΑΝΑΣ!!!>>
(δηλ. Και εμείς κάπου τόσο το είχαμε αλλά δεν πατούσε κανείς)

2.ΤΟ ΜΩΡΟ

Τα παλιά τα χρόνια τα πειράγματα μεταξύ των Κοζανιτών και Ποντίων είχαν την τιμητική τους....Ο ένας κασμέρεβε τον άλλο....Ας διηγηθούμε ένα μπέντι λοιπόν που είχε βγει εκείνο το καιρό και αφορούσε τους πόντιους..

Ήταν ο Τζήκας που λέτε και είχε πάει τη γυναίκα του στο Νοσοκομείο Κοζάνης δηλ. στο Μαμάτσιο γιατί θα γεννούσε...Την ίδια μέρα εκεί στη μαιευτική κλινική γεννούσε και η **γυναίκα του Κωστικά**.Εκείνη την εποχή όπως είναι γνωστό τα λάθη που γινόντουσαν με τα μωρά ήταν πολλά και υπήρχαν πολλά μπερδέματα....Να μην τα πολυλογώ μόλις είχε γεννήσει η γυναίκα του Τζήκα και βγήκε ο γιατρός να πει τα χαρμόσυνα νέα...Βγαίνει λοιπόν και λέει ο γιατρός και λέει στον Τζήκα...

----"**Τζήκα πήγαν όλα καλά γεννήθηκε το μωρό σου αλλά υπάρχει ένα πρόβλημα**" είπε ο γιατρός

----"**Τι πρόβλημα γιατρέ;;**" είπε ο Τζήκας

----"**Μπερδέψαμε τα μωρά και δεν ξέρουμε ποιο είναι το δικό σου;**"
είπε ο γιατρός

----"**Δηλαδή**";" είπε ο Τζήκας

----"**Να τώρα έχουμε τρία μωρά στις θερμοκητίδες.Ένα μαύρο μωράκι,ένα το δικό σου και ένα του Κωστικά,αλλά απο τα τελευταία 2 δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε ποιο είναι το δικό σου και ποιο του Κωστικά**" είπε ο γιατρός

Τότε ο Τζήκας σκεπτόμενος και μόνο στην ιδέα ότι υπάρχει πιθανότητα να πάρει το πόντιο μωρό λέει στο γιατρό...

"Δε με δίνεις γιατρέ το μαύρο κι να φεύγω;;;"

3.ΙΕΧ' ΝΑ ΦΑΕΙ ΑΝΑΚΑΤΟΥΜΑ **(ΕΧΕΙ ΝΑ ΦΑΕΙ ΑΝΑΚΑΤΩΜΑ)**

Ο Μήκας και ο Παναιωτ'ς συζητούσαν στου παζαρ για του νιρό τσ' Ιρμακιάς(Ερμακιάς) λίγο καιρό προτού να του φερ'ν σι ν' Κοζιάν ο Δήμαρχος ..

----Τα μάθες αρά Μήκα του νερο π'τα μας φερ'ν είναι τόσο χουνιφτ'κο που άμα τρωσ κι πίντ'ς απ'αυτό σε μια ώρα χουνέβ'ς κι θέлт'ς να ξαναφάς..Τρανό κακό μας βρήκιν...μιν του σημερ'νο δεν μπορούμε να τα βγάλουμε πέρα απο ψουμί,ούχ κι μι του κινουργιου του χουνιφτ'κο το χομε' χαμένο...

-Ιγώ ντιπ δεν στεναχουρούμι Παναιώτ' είπε ο Μήκας

-Γιατί αρά αναρωτήθηκε ο Παναιώτ'ς

-Γιατί ιεχ να φάει φάη ανακάτουμι με το πηγαδίσιο που τα πάη γόνα!!!

Μετάφραση-Επεξηγήσεις

Ο Μήκας και ο Παναγιώτης συζητούσαν στο παζάρι για το νερό της Ερμακιάς λίγο καιρό πριν τους το φέρει στη Κοζάνη ο τότε Δήμαρχος.. Λέει λοιπόν ο Μήκας:

-Τα μάθες ρε Μήκα το νερό που θα μας φέρουν από την Ερμακιά είναι τόσο χωνευτικό που άμα τρωσ και μετά πίνεις απ'αυτό σε μια ώρα χωνεύεις και θέλεις να ξαναφάς. Μεγάλο κακό μας βρήκε αφού σήμερα εδώ δεν τα βγάζουμε πέρα με το ψωμί που έχουμε αν πίνουμε και απ' αυτό το έχουμε χαμένο.

-Εγώ δεν στεναχωριέμαι καθόλου Παναγιώτη είπε ο Μήκας....

-Γιατί ρε, αναρωτήθηκε ο Παναγιώτης

-Έχει να φάει ανακάτωμα με το νερό απ' το πηγάδι που θα πάει σύννεφο.....(είναι γνωστό στην Κοζάνη τα δεκάδες πηγάδια που υπήρχαν και από τα οποία έπινε νερό ο κόσμος).

4.ΧΕΣΤΚΙΝ ΚΙ ΠΑΛΑΜΙΣΤΚΙΝ

Μια φορά κι έναν καιρό στην Κόζιανη, ένας νέος παντρεύτηκε και πήγε στο σπίτι της νύφης σώγαμπρος. Τα χρόνια εκείνα κοιμόνταν όλοι αντάμα σ'έναν οντά "στωματσάδα", δηλ. καταΐς. Το πρώτο βράδυ, τον γαμπρό τον τσάκωσεν τσιόρταρος, δηλ.κόψιμο. Ο χαλές ήταν μακριά και χέστηκε απανωθώτ. Σκώθηκαν το πρωί όλοι , φύγαν για τις δ'λειές τους αλλά ο γαμπρός δεν το κουνούσε από κει. Κάθονταν ζαρογμένος και κουκουλωμένος με το γιοργάνι γιατί αν έκανε να κουνηθεί οι αναθυμιάσεις της σκατίλας θα τον πρόδιδαν και δεν επιτρεπόταν γαμπρός-πράμα να τα φκιάνει στα βρακιά τ'. Αποφάσισε να το παίξει άρρωστος και να σηκωθεί μόνο όταν φύγουν όλοι από το σπίτι για να αλλάξει βρακί.

Μόλις φύγαν όλοι, ο γαμπρός έκανε απόπειρα να σηκωθεί μα για κακή του τύχη ο πεθερός του ανησύχησε και γύρισε για να τον δει και να του μιλήσει.

-“Τι έχεις γαμπρέ 'μ? Δεν είσαι καλά?”

Ξανακουκουλώνεται μανι-μανι για να μη ζαλίσει τον πεθερό 'τ απ'την μπόχα και του λέει:

-<<Άσε πεθερούλη, εχτές το βράδυ είχα εφιάλτες, είδα ένα πολύ άσχημο όνειρο>>

-<<Τι όνειρο είδες παιδί 'μ?>>

-<<Να πεθερέ... Είδα στον ύπνο 'μ το καμπαναριό.Απάν στο καμπαναριό είδα τον σταυρό.Απάν στο σταυρό ήταν μια καρφίτσα.Απάν στην καρφίτσα ήταν ένα αυγό.Απάν στο αυγό πατούσα εγώ. Νά μιν από δω να πέσω...Νά μιν από κει να πέσω.....>>

-<<Τι λες γαμπρέ 'μ..??!!!! Εγώ αμά έγλεπα τέτοιο όνειρο 'χα να χεστώ..!!!>>

-“ΜΑΝ ΕΓΩ ΤΙ ΕΦΚΙΑΣΑ ΠΕΘΕΡΕ??”

5. ΤΙ ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ;;

Ήταν ένα Κοζανίτης ο οποίος είχε πάρα πολλά πρόβατα (μεγαλοκτηνοτρόφος εδώ της περιοχής τα παλιά τα χρόνια-πάνω από 2000 πρόβατα είχαν) και πήγε σε μια ταβέρνα εδώ της Κοζάνης να φάει....Ε παρήγγειλε και έκατσε και λίγο μαζί του ο εστιάτορας γιατί σαν να τον είδε στεναχωρημένο-προβληματισμένο...Τον ρώτησε ο εστιάτορας λοιπόν:

“Αι ρα Τζήκα τι εχ'ς και εισαι σαν την Μεγάλη Παρασκευή;;;”

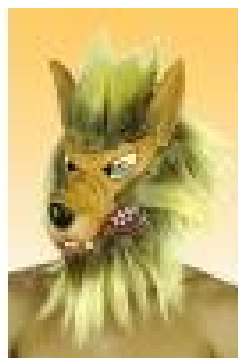
-Πως να ίμι ρε Μήκα.....αυτός ο γιος μου ο ανεπρόκοπος που σπουδάξει τόσα χρόνια στην Αγγλία όλο παράδες μι χαλέβ'.(γυρεύει δηλαδή)....

---Σώπα ρα Τζήκα εχ'ς γιο που σπουδάξει στην Αγγλία;;Και τι σπουδάξει αν επιτρέπεται;

---Λύκουσ είπεν ο Τζήκας....

Τι Λύκουσ ρε Μήκα,τι είναι αυτό-με κασμερεύεις;;

Δε σι κασμιρεύου ντιπ...Σπουδάξει,Λύκουσ κανονικός...Απο τότε που πήγε στην Αγγλία 800 πρόβατα με έφαγιν το κωλόπαιδο

6.ΟΥ ΚΩΛΟΥΣ (Ο ΚΩΛΟΣ)

Ήταν π' λέτι η Τασιάνα κι πααίν' στουν Α' Γιώρ' για να κλάψ' τουν σχωρημένου τουν άντρα τς. Ε πααίνει ικεία εά κι κάθιτι ουπάν στου μνήμα (μακρά απου δω) ια έτσ' μι τουν κώλου. Τη βλέπ' η φιλνάδα τς κι τ' λέει:

----"**Καλέ Τασιάνα δεν αντρέπισι?, καθισι ουπάν στου μνήμα μι τουν κώλου? ουουου!!**"

Κι ν' απαντάει η Τασιάνα:

----"**Τι να φκιάσω μαρ φιλνάδα, ου σχωρημένους μ ίλιγιν συνέχεια "Τασιάνα αυτός ου κώλους μέχρ' κι πιθαμένουν ανασταίν'"**

Μεταφρασμένο: Ήταν που λέτε η Τασούλα και πήγε στον Άη Γιώργη(στα μνήματα) για να κλάψει τον συχωρεμένο άντρα της. Πηγαίνει εκεί και κάθεται επάνω στο μνήμα (μακρά από εδώ) ακριβώς με τον κώλο.

Την βλέπει που λέτε η φιλενάδα της και της λέει "

---**Καλέ Τασούλα δεν ντρέπεσαι;; Κάθεσαι επάνω στο μνήμα με τον κώλο;; ΟΥ ! ΟΥ!**

Και απαντάει η Τασούλα:

---**Τι να κάνω μωρέ φιλενάδα, αφού ο συχωρεμένος μου έλεγε συνέχεια «Τασούλα αυτό ο κώλος και νεκρούς ανασταίνει»!!!!**

7.ΠΟΣΑ ΚΑΣΤΑΝΑ;;

Αυτό δέν είναι γεγονός 'γίγκιν'(έγινε δηλαδή)

Πριν αρκετά χρόνια(αρχές δεκαετία του 90) συνέβη το εξής περιστατικό:

Εκείνη την εποχή ήταν πολύ στα πάνω τους όλα τα τοπικά ραδιόφωνα της πόλης και ήταν πολύ της μόδας οι διαγωνισμοί. Για ένα τέτοιο διαγωνισμό θα μιλήσουμε λοιπόν που έλαβε μέρος σ'ένα τοπικό ραδιόφωνο της πόλης. Χειμώνας ήταν και η ερώτηση ήταν η εξής:

"Πόσα κάστανα υπάρχουν στη βιτρίνα του μαγαζιού με ρούχα του Πάρη Βαρέκα". Εκείνη τη χρονιά ο Βαρέκας είχε γεμίσει την βιτρίνα του με αμέτρητα διασκορπισμένα διακοσμητικά κάστανα αλλά και σάκους γεμάτους από αυτά.. Ήταν η εποχή που έκανε κάτι ανάλογο στη τηλεόραση η Ρούλα Κορομηλά, με τα φασόλια μέσα σε γυάλες που έπαιρνες τηλέφωνο και προσπαθούσες να μαντέψεις τον ακριβή αριθμό λέγοντας ένα νούμερο τυχαία...Κάπως έτσι και στη βιτρίνα του Πάρη Βαρέκα υπήρχαν χιλιάδες κάστανα διασκορπισμένα αλλά και μέσα σε σάκους και όποιος έβρισκε τον ακριβή αριθμό θα κέρδιζε κάτι αρκετά αξιόλογο από το συγκεκριμένο κατάστημα...

---Επειδή ο διαγωνισμός ήταν δύσκολος κρατούσε περισσότερο από μια βδομάδα και πραγματικά ο συγκεκριμένος ραδιοφωνικός σταθμός δεχόταν καθημερινά εκατοντάδες τηλέφωνα όπου ο καθένας έκανε τη δική του πρόβλεψη...Για να μην τα πολυλογούμε τη τελευταία μέρα του διαγωνισμού συνέβη το εξής περιστατικό:

---Ε παίρνει ένας, και τον ρωτάει ο εκφωνητής **"πόσα κάστανα έχει η βιτρίνα του Πάρη Βαρέκα";;**

-Ο ακροατής "13452" απαντάει

-Όχι του λέει ο εκφωνητής, λυπάμαι χάσατε

----Μετά παίρνει μια ακροάτρια την ρωτάει και αυτήν ο εκφωνητής **"Πέστε μου κυρία πόσα κάστανα έχει η βιτρίνα του Πάρη Βαρέκα;;"**

---65787 λέει εκείνη για να εισπράξει την απάντηση απο τον εκφωνητή **"Λυπάμαι κυρία μου αλλά είστε πολύ μακριά απο τον αριθμό με τα κάστανα τα οποία βρίσκονται στη βιτρίνα..**

-Ε, πήραν αρκετοί σε μια φάση παίρνει και ένας βέρος Κοζανίτης και ρωτάει "Αει ρε παιδί,πες κι μένα την ερώτηση"....

---του λέει ο εκφωνητής **"Αγαπητέ κύριε ψάχνουμε να βρούμε με πόσα κάστανα είναι διακοσμημένη η βιτρίνα του Πάρη Βαρέκα...Εσείς πόσα λέτε ότι έχει;;"**

-Για να εισπράξει την απάντηση **"Ρε μπας και μας κασμερεύεις,εσυ ξέρ'ς (ξέρεις) πόσες τρίχες έχουν τα αρχι...ια μου;;**

8.ΟΥ ΚΙΦΑΛΑΣ(Ο ΚΕΦΑΛΑΣ)

Το συγκεκριμένο μπέντι μιλάει για τον ΚωστάκηΉταν λοιπόν απόκριες και ο Κωστάκ'ς κλαιγόταν στο πατέρα του γιατί έβλεπε τα άλλα τα παιδάκια που φορούσαν καπέλα και αυτός δεν είχε...Ε δεν μπορούσε να τον ακούει άλλο ο πατέρας του και πήγε να του πάρει ένα....Πήρε λοιπόν το Κωστάκη και πήγε στην αγορά, αλλά όπου και να έψαξαν δεν έβρισκαν τίποτα γιατί ο Κωστάκ'ς είχε πολύ τρανό κεφάλι και δεν μπορούσαν να βρουν στα μέτρα του.....Ε αφού ψάξαν πολλές ώρες και είχαν κουραστεί, τους είπαν κάποιοι άλλοι να πάνε σ'ένα γνωστό εδώ Κοζανίτη που φτιάχνει εδώ και χρόνια καπέλα και άλλα τέτοια(ονόματα δεν λέμε) και του είπαν να του φτιάξει ένα καπέλο..Ε τον πήρε που λέτε και πήγαν στο συγκεκριμένο μαγαζί με τα καπέλα...Εκεί ο "μάστορας" πήρε τα μέτρα από το τρανό κεφάλι του Κωστάκ'ς και τους είπε

---- **"Άει τώρα, τραβάτε καμιά βόλτα και ελάτε να το πάρετε σε κανένα δώρο...."**

Ε λοιπόν μετά από 2 ώρες γύρισαν και το καπέλο ήταν έτοιμο...Ένα μεγάλο και τεράστιο καπέλο για το μεγάλο κεφάλι του Κωστάκη...Το παίρνει λοιπόν ο Κωστάκης το βάζει στο κεφάλι του και βλέποντας ότι του κάνει άρχισε να **«χαζογελάει» γεμάτος ευχαρίστηση** που τελικά βρήκαν ένα καπέλο στα μέτρα του....Μόλις το είδε αυτό ο πατέρας του, πάει και του ρίχνει μια στο σβέρκο και του λέει

"Τι γελάς ρε κριόνι, δεν φτάνει που μι σκάσες μέχρι να βρούμι καπέλο, απο τότε που σε γέννησε η μάνα σου δεν ευχαριστήθηκα και γ....ησι.

9.ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΜΕ ΤΑ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙΑ

Ήταν κάποτε ένα Κοζανίτης ας τον πούμε Μήκα (γνωστή φίρμα και αυτή της Κοζάνης-αιμνηστος).Ένα πρωί (περίοδος Πάσχα ήταν) λέει η γυναίκα του στο Μήκα.

"Σήκω πάνε στη λαϊκή να φέρεις βαφή για τα αυγά και διάφορα άλλα ψώνια και να έρθεις γρήγορα γιατί θέλω να βάψω τα αυγά".

-Σηκώθηκε λοιπόν ο Μήκας το πρωί γύρω στις 08:00 ήταν,να πάει στη Λαϊκή...Επειδή όμως ήταν γερός πότης, γερός μπανάτας που λέμε στα Κοζανίτκα πριν πάει στη Λαϊκή έκατσε σ'ένα καφενεδάκι για να πιει μια ρακιά....Ε μην τα πολυλογούμε η μια ρακιά έφερε την άλλη και πέρασε η ώρα και πέρασε πολύ...Η ώρα **είχε πάει 14:00 και δεν είχε πάει ακόμη ο Μήκας στην Λαϊκή...**Μόλις το πήρε χαμπάρι,τρέχει στη Λαϊκή και κάνει όλα τα ψώνια στο άψε σβήσε....'Ελα μου όμως που η ώρα είχε περάσει και η γυναίκα του του είχε πει να ρθει νωρίς...Και ποιος θα την άκουγε τώρα να φωνάζει.....

-Τι να κάνει,τι να κάνει ο Μήκας κάθεται και σκέφτεται **"ποιος την ακούει τώρα"**.Αποφασίζει και αγοράζει μια **σακούλα με σαλιγκάρια απο την Λαϊκή**....Τα παίρνει και βουρ για το σπίτι.....Πριν ανοίξει την πόρτα για να μπει μέσα στο σπίτι ανοίγει τη σακούλα με τα σαλιγκάρια τα ρίχνει-αραδιάζει απέξω εκεί στο πλατύσκαλο και πετάει τη σακούλα....

-Η γυναίκα του άκουσε φασαρία και βγήκε έξω να δει τι συμβαίνει.....Μόλις τον βλέπει άρχισε να το φωνάζει "Και που είσαι" **"Και εγώ σου είπα να ρθεις γρήγορα"**, **"πάλι έπινες"** κ.α πολλά...

Τότε ο Μήκας με ένα απαθές βλέμα γυρνάει και της λέει **"Καλά μαρ δεν βλέπεις...Έχω 5 ώρες προσπαθώ να φέρω τα σαλιγκάρια απο την Λαϊκή και τα αναθεματισμένα δεν προχωράνε.Τι να σε φτιάξω;;"**

10. Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Το συγκεκριμένο μπέντι είχε βγει για ένα παλιό γνωστό δικηγόρο αλλά και μεγάλο κασμερτζή της Κοζάνης τον αείμνηστο Τάκη...Σύμφωνα λοιπον με το μπέντι η ιστορία έχει ως εξής:

Ήταν ένας τύπος ο οποίος είχε κάνει κάτι ζημιές σ'ένα αγρόκτημα(υλικές ζημιές-σκότωσε και κάτι πρόβατα) και τελοσπάντων τον έπιασε ο ιδιοκτήτης και τον πήγε στα δικαστήρια....Ε, τι να κάνει και ο καημένος αυτός ο οποίος και οικονομικά δεν είχε στο "ήλιο μοίρα" ρώτησε κάτι γνωστούς του εδώ στη Κοζάνη και τον είπαν για τον **κυρ ΤΑΚΗ**....Συγκεκριμένα τον είπαν ότι μ'αυτή τη βλακεία που έκανε δεν τη γλιτώνει και η μόνη του ελπίδα ήταν ο ο **δικηγόρος ο κυρ Τάκης** -μόνο αυτός μπορούσε να τον γλιτώσει...Ε τι να κάνει και αυτός πήγε βρήκε το **κυρ ΤΑΚΗ** μια μέρα πριν γίνει το δικαστήριο και του είπε την ιστορία...Ε ο **κυρ ΤΑΚΗΣ** τον καθησύχασε και τον είπε
----Μην στεναχωριέσαι ντιπ...Εγώ θα σε πω τι θα κάμεις και θα σωθείς....Αύριο λοιπόν ότι θα σε ρωτάει ο δικαστής εσύ θα λες
Μπεεεε

---Τι Μπεεεε τον ρώτησε;;;;;

-----Μπεεεε σου λέω θα λες και μην στεναχωριέσαι όλα θα παν καλά και θα αθωωθείς.....

Έτσι λοιπόν και έγινε την επόμενη μερά άρχισε να ρωτάει ο δικαστής τι και πως κτλ. και σ' όλα έπαιρνε την απάντηση **μπεεεεεεε**

Ε να μην τα πολυλογώ ο δικαστής κατάλαβε ότι επρόκειτο για **σουρδο=τρελό** και τον αθώωσε και έτσι την γλίτωσε....

Ε μόλις βγήκε απο την αίθουσα του δικαστηρίου τον περίμενε ο κυρ. Τάκης στη γωνία και του λέει...

-----"Δεν σι είπα γω ότι θα σε σώσω....Αει ρίξε με και τις παράδες τώρα να φεύγω"

..... για να πάρει αμέσως την απάντηση απο τον άλλο

"ΜΠΕΕΕΕΕΕΕΕΕΕ;;;;;"

11.ΑΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΙΖΟΥΝ

Ένα πρωί ξυπνάει τον Γιώρ' η γυναίκα του και του λέει

--"**Πρόσεχε τα παιδιά μην ξυπνήσουν και κάνουν τίποτε ζημιές και χτυπήσουν**" γιατί θα πάω για κάτι ψώνια....

--"**Εντάξει**" της είπε ο Γιώρ' ς ...

Ο Γιώρ' όμως νύσταζε πολύ και δεν κρατιόταν να μείνει όρθιος να περιμένει αν θα ξυπνήσουν τα μωρά....Τι να κάνει, τι να κάνει, αποφασίζει λοιπόν να τα πάρει και να τα βάλει δίπλα σ'αυτόν ώστε αν ξυπνήσουν να τα ακούσει και να σηκωθεί και αυτός.....

Ε πέρασε η ώρα που λέτε, και σε κάποια φάση ανοίγει τα μάτια ο Γιώρ'ς γιατί κάτι σαν να τον ενοχλούσε...Ανοίγει τα μάτια του και τι να δει, τα παιδιά είχαν σηκωθεί και παίζαν με την "**τσουτσού του**"....Ε ο Γιώρ'ς δεν έδωσε και πολύ σημασία σου λέει παιδιά είναι.....Εκείνη την ώρα μπήκε και η γυναίκα μέσα στο σπίτι και μόλις αντίκρισε το θέμα ξέσπασε

--"**Ρε μασκαρά εγώ σε άφηκα εδώ να προσέχεις τα παιδιά και συ τα μαθαίνεις τέτοια πράγματα;;Σα δεν ντρίπεσαι παλιομασκαρά.....**

τότε και ο Γιώρ'ς με το απαθές γνωστό βλέμα του γυρνάει και της λέει:

"Τι θες και φωνάζεις μαρ;;τι ήθελες να ΤΑ δώκω καμία βίλα(πηρούνι δηλαδή) και να βγάλουν και κανένα μάτι....άστα καλά παίζουν"

12.ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ

Ήταν ένας Κοζανίτης ΣΤΗΝ Αθήνα και πήγε σ'ένα κουρείο για να ξυριστεί...Πριν από αυτόν κάθισε ένα άλλος κύριος για να ξυριστεί....Ε να μην το πολυλογούμε, τον ρωτάει ο κουρέας πως θα σας ξυρίσω κύριε.....Λέει ο άλλος **"κόντρα"**...**"Μάλιστα"** λέει ο κουρέας και πάει να ετοιμάσει τον αφρό ...Μόλις τον βλέπει ο κύριος αυτός του λέει...

"Επ,τι κάνεις εκεί;;; Εγώ είμαι από τα Σφακιά και θα με ξυρίσεις χωρίς αφρό και κόντρα..."Έτσι ξυριζόμαστε εμείς από τα Σφακιά...

Ξεκινάει λοιπόν ο κουρέας χωρίς αφρό χωρίς τίποτα και κόντρα....

(καταλαβαίνετε πόσο επίπονο είναι ένα τέτοιο ξύρισμα-όμως ο Σφακιανός τίποτα-άνετος)

---Αφού τον ξύρισε λοιπόν,ήρθε και η σειρά του κοζανίτη...Κάθεται στη καρέκλα λοιπόν και **του λέει ο κουρέας**

--**"πώς θα τα; πάρουμε;"**....

--**Λέει Ο Κοζανίτης "κόντρα" ..**

.Ε , πάει να ετοιμάσει ο κουρέας τον αφρό και ο Κοζανίτης όλο μαγκιά του λέει και αυτός.....

"Επ,τι κάνεις είπα κόντρα και χωρίς αφρό γιατί και εγώ είμαι από τα Σφακιά και έτσι ξυριζόμαστε εμείς εκεί....." «

"Καλά" λέει ο κουρέας και ξεκινάει.....

1-2 ξυρισίες και ο Κοζανίτης δεν άντεξε -σφιγγόταν γιατί πονούσε από το **ξύρισμα και έτσι λοιπόν λέει στον κουρέα.....**

"Δεν βάζεις λίγο αφρό ρε μάστορα, γιατί δεν είμαι ακριβώς μέσα απο τα Σφακιά αλλά απο τα περίχωρα"

13.ΚΟΖΑΝΙΤΕΣ-ΕΒΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΠΟΥΖΙ **(Η ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΑΛΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ)**

Κάποτε στη Κοζάνη ήρθαν οι Εβραίοι. Βρίσκουν ένα Κοζανίτη έμπορο και τον ρωτάνε:

-Θέλουμε να φάμε κάτι εμείς, να φάνε τα ζωντανά μας και αν έχουμε και για το δρόμο.

Τότε ο Κοζανίτης χωρίς δεύτερη σκέψη πηγαίνει παίρνει ένα καρπούζι και του το δίνει.--'Εκπληκτοι οι Εβραίοι τον κοίταξαν και τον ρώτησαν:

--Τι είναι αυτό που μας έφερες;;

Και τους είπε ο Κοζανίτης:

----Από το καρπούζι θα φάτε το εσωτερικό εσείς, τις φλούδες τα ζώα σας και τα σπόρια θα τα έχετε για τον δρόμο..

Έτσι οι εβραίοι τσιφούτηδες είδαν ότι εδώ στη Κοζάνη δεν τους έπαιρνε και «έκοψαν» ΣΙΑΠΕΡΑ!!!!!!

14.ΚΟΖΑΝΙΤΣ ΚΑΙ ΕΒΡΑΙΟΣ **(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ)**

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που είχε έρθει ο Εβραίος στην Κοζάνη και διαδραματίστηκε η γνωστή, για όλους, ιστορία με το καρπούζι.

Μετά από τόσα χρόνια λοιπόν ο συγκεκριμένος Εβραίος εκεί που καθόταν με τη γυναίκα του και αναπολούσε το παρελθόν.. λέει στη γυναίκα του: - Ρε γυναίκα γύρισα όλο τον κόσμο και γνώρισα κόσμο και κοσμάκι, αλλά στην Κοζάνη βρήκα έναν άνθρωπο που μου έκανε φοβερή εντύπωση. Ήταν τόσο ετοιμόλογος και διαπραγματευτής που δεν κατάφερα να τον ξεγελάσω και γι' αυτό το λόγο δεν κατάφερα και να κάνω δουλειές στην Κοζάνη.

Με τα πολλά αποφάσισε να πάει να τον βρει τώρα που πλέον τα χρόνια είχαν περάσει και το εμπόριο γι' αυτόν είχε τελειώσει.

Φτάνει λοιπόν στην Κοζάνη και ρωτώντας.. βρίσκει το σπίτι του και χτυπά την πόρτα.. τακ! τακ! τακ!

Ανοίγει ο Κοζανίτης και με το που τον βλέπει τον θυμήθηκε κατευθείαν και... άρχισε να αναρωτιέται "Τη να θέλει πάλι αυτός εδώ;;;"

- Καλημέρα!! λέει ο Εβραίος

- Καλημέρα!! κι ο Κοζανιώτς'

- Είχα έρθει πριν πολλά χρόνια και σε γνώρισα και επειδή μου έκανες μεγάλη εντύπωση και αποφάσισα να έρθω να σε βρω.

Ο Κοζανιώτς' δεν τον πιστεύει αλλά τη να κάνει..

- Δεν σε θυμάμαι ρα!! (τον λέει)

- Δεν θα μου πεις να περάσω

Τη θέλ' αρα πάλι (αναρωτιέται ο Κοζανιώτς')

- Ξερσ' αρα ινι κι γινέκισ στν ικλισιά κιιιι...

Αμάν σκέφτεται ο Εβραίος ο ίδιος έμεινε.. αλλά πονηρός κι αυτός του λέει

- Δεν πειράζει, πέντε λεπτά θα κάτσω και θα φείγω

- Βάφουμι κι του σπιτ αρα κ' ίμαστι ανάστα κιρίου..

Με τα πολλά μπαίνει στο σπίτι ο Εβραίος

Ο Κοζανιώτς' συνεχίζει να είναι κομπιαζμένος

- Δεν έχω ρα να σι κιράσου κι τίπουτα, δεν ξέρου κι που ταχν κι γινέκισ καταλαβένσ

Τότε βλέπει ένα μπουκάλι με ρακί επάνω στα ντουλάπια της κουζίνας ο Εβραίος και λέει

- Να, βάλε μου ένα ποτήρι από αυτό εκεί

Ο Κοζανιώτς' γεμάτος άγχος για τις προθέσεις του Εβραίου δεν θέλει ούτε νερό να του δώσει και του λέει

- Ξέρσ αρα τ' οχουμι μαζί μι τουν αδιρφόμ κι δε γίνιτι να σι βάλου απ' αυτό

Πονηρός κι ο Εβραίος λέει

- Βάλε μου απ' το μισό που είναι δικό σου, όχι απ' του αδελφού σου
- Νε ρα αλά του θκομ ινι απτ μέσ' κι κατ ποσ τα γιεν';;
- Να βάλε ένα καλαμάκι και τράβα λίγο από το κάτω μέρος (λέει ο Εβραίος)

Σκέφτεται ο Κοζανιώτ' τη να καμ' τη να καμ' και τον λέει

- Ξερσ αρα ίμιστι μαλουμένι χρόνια μι τουν αδιρφόμ κι δε μ' αφίν να πιράσου!!!

Σαν του μαζον' ου ουβρέουσ κι του καμ'. Ακόμα πιαλάι.....

15.ΟΥ ΝΙΑΚΟΥΣ

Ήταν ο Νιάκος που λέτε (επίθετα δεν λέμε-αλλά για τους παλιούς θα πούμε μόνο ότι το παρατσούκλι του συγκεκριμένου Νιάκου ήταν το **Χρυσό ψαλίδι**). Σύμφωνα λοιπόν με το μπέντι που σας διηγούμαστε, είχε βγει παλιά μια φήμη, ότι ο συγκεκριμένος πήγαινε στις εκκλησίες και έπαιρνε (το λέω κομψά) τα λεφτά από το παγκάρι...**Και στον Αη Νικόλα αλλά κυρίως στον Αη Γιώργη, γιατί εκεί στα νεκροταφεία λόγω των νεκρών το παγκάρι είχε πιο πολύ χρήμα.....**Πήγαινε λοιπόν ου Νιάκος έπαιρνε λεφτά από το παγκάρι, έπειτα πήγαινε μπροστά στην εικόνα της Παναγίας (**ξέρετε αυτή την εικόνα που η Παναγία κρατάει τον Χριστούλη**) έκανε το σταυρό του και έλεγε "**Συγχώρα με Παναγία μου, όταν θα βρω λεφτά θα στα επιστρέψω**).....όσο περνούσε ο καιρός, αυτό γινόταν όλο και πιο συχνά (βλέπετε ήταν δύσκολες εποχές τότε-ο κόσμος δεν είχε καθόλου λεφτά) και δεν άργησαν κάποιοι να το πάρουν χαμπάρι. Άρχισαν λοιπόν οι Κοζανίτες "τα μάθατι για τον Νιάκου", κάποιοια άλλοι "Σώπα ρα" κτλ....Που λέτε σε μια παρέα που έγινε η συζήτηση περί Νιάκου και επειδή κάποιοι είχαν τις αμφιβολίες τους, αποφασίζει ένας από αυτούς να τον παρακολουθήσει για να διαπιστώσει αν ήταν αλήθεια όλα αυτά....Τον παίρνει λοιπόν από πίσω μια μέρα και τελικά όντως βλέπει τον Νιάκο να παίρνει τα λεφτά από τοπαγκάρι.Όπως πάντα έτσι και εκείνη τη μέρα Ο Νιάκος μετά την πράξη του, έκατσε μπροστά στην εικόνα της παναγιάς και είπε και πάλι αυτά που πάντα έλεγε:

Συγχώρα με Παναγία μου, όταν θα βρω λεφτά θα στα επιστρέψω)....

--Μόλις το λέει αυτό και πριν πάει να φύγει ακούει μια **ΑΝΔΡΙΚΗ Φωνή** (από τον άλλο που τον είχε παρακολουθήσει) που του έλεγε "**ΑΦΙΚΕ ΤΑ ΚΑΤΩ ΡΕ**" (άφησε τα κάτω δηλ.).....

Σαστισμένος ο Νιάκος κοιτάει δεξιά-α ριστερά-μπρος-πίσω, δεν βλέπει κανένα...Δεν περνάνε λίγα δευτερόλεπτα και ξανακούει "**ΑΦΙΚΕ ΤΑ ΚΑΤΩ ΡΕ**".....

---Τότε και ο Νιάκος κοιτώντας την εικόνα της Παναγίας και αφού είδε ότι κανένας άλλος δεν βρισκόταν μες την εκκλησία είπε
"Πάψε ρε κολώπαιδο,δεν μιλάω εσένα....τη μάνα σου μιλάω"

16.ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ

Βρέθηκε, κάποτε στην Κοζάνη, ένας Κινέζος . Ο καημένος είχε χαθεί και αν και γνώριζε να μιλά πολλές γλώσσες δεν ήξερε να μιλά Ελληνικά! Για κακή του τύχη, πέφτει πάνω σε δυο Κοζανίτες (τρανούς!)

-Excuse me! λέει ο Κινέζος! Do you speak English?

Τον κοιτούν οι Κοζανίτες καλά καλά και λέει ο ένας :

-οει! Τι λέει τούτους;

Κινέζος: Parlevu Franse? (καπως ετσι! γαλλικα)

Κοζανιτης:Πως τα λέει ετσ αρα του χαμένου;

Κινέζος:σπρεχεν ντοιτσ; (γερμανικα)

Κοζανιτης: αει! τραβα παρακατ κι βρε καναν αλλου, μπας κι συνουηθεις!
Ο Κινέζος, αφού προσπάθησε και σε Κανά δυο γλώσσες ακόμα, πήγε παρακάτω!

Τότε λέει ο ένας Κοζανίτης:

-Α!ρα!Χαμενι! να μη ξερουμι κ'ημεις μια ξεν γλωσσα να συνουηθουμει μη τουν ανθρωπου!

Και ο άλλος Κοζανιτης, απαντα:

- Ντε!ρα τωρα κι σι! τι τσ'θελτσ τσ' ξενοις τσ' γλωσσοις! δεν ειδεις κι αυτος, που ηξηρνει πεντ εξ, συνιννοησ που καμει!!!!!!!!!!!!

17.Η ΓΑΤΑ Τ' ΝΙΚΟΥΛΑΚΗ. (Αυτό γίγκιν)

Ου Νικουλάξ , Κουζανίτς αναμπάμ πάπανταμ, σπούδασε γιατρός. Έπρεπε να πάει Αμερική να παρακολουθήσει ένα συνέδριο και θα έλειπε για αρκετό καιρό. Ο Νικουλάξ είχε μια γάτα, που την λάτρευε, και την γριά μάνα του. Είπε λοιπόν στον φίλο τον Μίκα:

Νικουλάξ: - Κοίτα μπρε Μίκα όσοου θα λείπω να μη πέρς τηλέφουνου να μη λες τα νέα για τν γάτα κι για τν μάνα μ'.

Μίκας: - Μη στυναχουργιέσε θα χου τν νουμ.

Περνά αρκετός καιρός όλα καλά ώσπου μια μέρα παίρνει τηλέφωνο ο Μίκας και του λέει:

Μίκας: - Έλα Νικουλάκη, η γάτας μπρε ψώφση.

Στενοχωρήθηκε ο Νικολάξ, παίρνει το πρώτο αεροπλάνο γυρνάει στην Κοζάνη, αφού έκανε τα χρέα της γάτας είπε στο φίλο του το Μίκα:

Νικουλάξ: - Καλά ρα ούρδα, πως τα λες έτσ' αρά μέκουψις τα ύπατα

Μίκας: - Καλά κι πώς να στου πω;

Νικουλάξ: - Μη του μαλακό, πάρι μη την μίαν τν μέρα πέμι «η γάτα σ ανέφκει λίγου στα κυραμύδια», τν άλλη πέμι «ια λίγου παραπάτσι» κι τν τρίτ' «έπισην κι τς καμάρουσιν.....»

Ξανά γύρισε στην Αμερική ο Νικουλάξ , όλα καλά ώσπου χτυπά το τηλέφωνο.....

Μίκας: - Έλα Νικουλάκη, τι φκιαντς καλά;

Νικουλάξ: - Καλά είμι μπρε εισείς;

Μίκας: - Μια χαρά μπρε, μούγκι η μάνας ανέφκει λίγου στα κυραμίδια.....

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η ΓΑΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΚΗ Αυτό έγινε

Ο Νικολάκης Κοζανίτης γέννημα θρέμμα είχε σπουδάζει γιατρός. Έπρεπε να πάει Αμερική να παρακολουθήσει ένα συνέδριο κ θα έλειπε πολύ καιρό. Ο Νικολάκης τους μοναδικούς που είχε στον κόσμο ήταν η μάνα του που την αγαπούσε πολύ κ μια γάτα την οποία την λάτρευε. Είπε λοιπόν φεύγοντας στον φίλο του τον Δημήτρη.

Νικολάκης: φίλε μου Δημήτρη όσο θα λείπω να με παίρνεις τηλέφωνο να με λες τα νέα για τη γάτα κ την μάνα μου.

Δημήτρης: Μη στεναχωριέσαι δε θα ξεχνώ θα σε παίρνω συχνά τηλ,

Περασε αρκετος καιρος κ ολα καλα... ωσπου μια μερα παιρνει τηλ ο Δημητρης κ του λεει.....

Δημητρης: Έλα ρε Νικολάκη καλά είσαι; Η γάτα σου ψόφησε. Τρελάθηκε ο Νικολάκης παίρνει αμέσως το αεροπλάνο έρχεται ΚΟΖΑΝΗ κι αφού έκανε όλα τα χρέη με την κηδεία της γάτας λέει στο φίλο του τον Δημήτρη....

Νικολάκης: Καλά ρε ούρδα (κοζανιτικη βρισιά) βλάκα.... πως με το είπες τόσο απότομα απ το τηλ ;κόντεψα να πάθω συγκοπή από την τρομάρα μου.

Δημητρης: Καλά ρε κ πως να στο έλεγα;;;

Νικολακης: Με το μαλακό ρε... πάρε τη μια μέρα τηλέφωνο και πες μου " Η γάτα σου ανέβηκε λίγο στα κεραμιδιά" την άλλη μέρα πες μου "λίγο παραπάτησε" και την τρίτη "έπεσε και σκοτώθηκε" Έτσι τα λεν με τρόπο.....

Ξαναγυρνάει ο Νικολάκης στην Αμερική κι όλα καλά ώσπου χτυπάει το τηλέφωνο....

Δημήτρης: Έλα Νικολάκη τι κανείς;

Νικολάκης:Καλά είμαι βρε ...εσείς τι κάνετε:

Δημήτρης: Κι εμείς καλά ...μόνο που η μανά σου βρε ανέβηκε λίγο στα κεραμιδιά.....

18.Η ΜΑΣΕΛΑ

Πρώτα Στα Κοζανίτικα:

Ένας παππούς παραπονιούνταν ότι δεν μπορούσιν να φάει, τουν είχαν πεσ' όλα τα δόντια.

-----"Οι", του λεν ,

-----"γιατί δεν παέντ'ς σι κάναν γιατρό να σι φκιάσ' μια μασέλα;

----"Πήγιν αλλά όταν ρώτ'σα πόσου χαλέβ' ο γιατρός, μου ήρθιν ντουβουρλιγκα.

-----"Δεν έχουμε τόσις παράδις" είπιν.

Το βραδάκ' πήγιν ικεί στον πλάτανου, κουντά στου Δημαρχείου, π'μαζώνουνταν οι αργάτις να βρούν δ'λειά για ν'άλλ' τ' μέρα. Τουν λέει ένας:

-----Ξέρ'ς τι να κάμ'ς παππού; Να πας στουν Άι-Γιώρ'. Ου νικροθάφτ'ς έχ' μαζουμένις πουλλές μασέλις πλυμένις κι καθαρές. Τράβα δοκίμασι, κατ' θα βρείς κι μι λίγις παράδις".

Πήγιν δοκίμασιν βρήκιν κι ρώτ'σιν το νεκροθάφτη

---- "Πόσου κάμν";"

Δε θέλου παράδις παππού" του λέει ου νικροθάφτ'ς.

"Όπουσ σι γλέπου, σι ουλίγουν κιρό η μασέλα πάλι ιδώ τα 'ρθει.

Μεταφρασμένο

Ένας παππούς παραπονιόταν ότι δεν μπορούσε να φάει, του είχαν πέσει όλα τα δόντια.

--«**Βρε**», του είπαν,

---γιατί δεν πας σε κάποιο γιατρό να σου φτιάξει μια μασέλα;;

----Ο παππούς απαντάει "Πήγα αλλά όταν ρώτησα πόσα λεφτά γυρεύει μου ήρθε ζάλη". "Δεν έχουμε τόσα λεφτά" του είπε ο παππούς.

Κατά το βραδάκι πήγε εκεί στο πλάτανο κοντά στο Δημαρχείο που μαζεύονταν οι εργάτες να βρούν δουλειά για την άλλη μέρα. Εκεί του λέει ένας:

----Ξέρεις τι να κάνεις παππού; Θα πας στον Άη Γιώργη. Ο

Νεκροθάφτης έχει μαζέψει πολλές μασέλες εκεί πλυμένες και καθαρές. Πήγαινε δοκίμασε και θα βρεις και μάλιστα με λίγες παράδες.

Έτσι έκανε και ο παππούς πήγε βρήκε μασέλα και ρώτησε τον νεκροθάφτη πόσο έκανε; Ο νεκροθάφτης του είπε."

Δεν θέλω λεφτά παππού όπως σε βλέπω σε λίγο καιρό, η μασέλα πάλι εδώ θα γυρίσει".

19.ΜΠΟΥΓΑΤΣΑ

Πριν από μερικά χρόνια, όταν η **μπουγάτσα** έξω από το μικρό μαγαζάκι μπουγατσοπωλείο **του Θωμά**, στη Μακεδονομάχων, βρέθηκαν δυο Αθηναίοι!

Οι Αθηναίοι πεινούσαν και μπήκαν, με τόσα, όμως, που άκουγαν για τη μπουγάτσα στη Βόρεια Ελλάδα, δίσταζαν να παραγγείλουν! Τότε μπαίνει στο μαγαζί ένας Κοζανίτης και φωνάζει:

-Τσάκω μια μη τυρί!

και αμεσως ο ένας Αθηναίος :

-Επ! Κύριος! Φέρε και σε μας δυο ΜΥΤΕΡΕΣ!!!!

20.ΟΥ ΠΟΥΝΗΡΟΥΣ ΚΟΥΖΑΝΙΩΤ΄Σ!

Ήταν ένας Κουζανιώτς και στην παρέα του ήταν μόνο Πόντιοι (Αουτλάρια). Αυτός ου Κουζανιώτς' έλεγε συνέχεια ποντιακά ανέκδοτε και οι πόντιοι τον έβλεπαν με στραβό μάτι επειδή τους κοροΐδευε συνέχεια επομένως όταν μια φορά πήγε να πει πάλι ενα ποντικό ανέκδοτο τον λεν αυτοί **"κοίτα αν ξαναπείς ποντιακό ανέκδοτο θα σε σκίσουμε, κατάλαβες?, αν θες πες ανέκδοτα αλλά όχι με πόντιους!!!! "**

Ε τους λέει ο Κουζανιώτς "εντάξει" και έρχεται μια άλλη φορά και λέει στους πόντιους φίλους του: **"παιδιά έχω ανέκδοτο!! "**

Λένε αυτοί " Μην τυχόν είναι με πόντιους!! "

Λέει ο Κουζανιώτς **"Όχι όχι ακούστε..... ήταν δύο Ινδιάνοι..... συγκεκριμένα ου Γιουρίκας κι ου Κουστίκας....."**

21. Ρούκ Ζούκ (Αυτό γίγκιν)

Γύρω στο 1994 ήταν μία **εκπομπή-τηλεπαιχνίδι στο mega το οποίο λεγόταν Ρούκ Ζουκ** (κάποιοι σίγουρα θα το θυμάστε). Για όσους δεν το ξέρουν θα εξηγήσω σύντομα πώς παιζόταν. Ήταν κάθε φορά δύο ομάδες των 5 ατόμων, η κάθε ομάδα από μία πόλη της Ελλάδας. Πρώτα έπαιζε η μία ομάδα και μετά η άλλη. Είναι κάτι σαν το επιτραπέζιο παιχνίδι, Ταμπού. Η παρουσιάστρια έδειχνε στον αρχηγό της ομάδας μία λέξη την οποία θα έπρεπε να εξηγήσει στον αμέσως επόμενο δίπλα του ο οποίος μέχρι εκείνη τη στιγμή φορούσε ακουστικά για να μην ακούσει όπως φορούσαν και οι υπόλοιποι ως που να έρθει η σειρά τους για να ακούσουν την περιγραφή από τον προηγούμενο. Αλλά δεν έπρεπε να πεις στην περιγραφή κάποιες συγκεκριμένες λέξεις, παρεμφερείς με την λέξη που περιγράφεις. Μια μέρα λοιπόν ήταν μια 5μελής ομάδα από την Κοζάνη και έπαιζε με μια ομάδα από μια άλλη πόλη της Ελλάδας. Ε φτάνουν στο τελικό και τυχαίνει η λέξη Λύκος στους Κοζανίτες για να την περιγράψουν.

Αρχίζει ο πρώτος και λέει στον δεύτερο:

----"ένα ζώο που ζει στα βουνά και είναι πολύ άγριο...."

Ε, ο δεύτερος το βρήκε εύκολα αλλά τώρα αυτός δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει και τις λέξεις που είχε πει ο προηγούμενος.

Πάει να περιγράψει στον τρίτο...

Σκέφτεται λίγο (είχε συγκεκριμένο χρονικό όριο πολύ μικρό) και λέει φωναχτά **"ΜΙ ΠΕΤΑΛΑ!"**

"Λύκος" λέει ο τρίτος! Το βρήκε

Πάει ο τρίτος να εξηγήσει στον τέταρτο... λέει κι αυτός φωναχτά:

"ΓΚΑΒΟΣ!!"

"ΛΥΚΟΥΣ!" λέει και ο τέταρτος.

Εντωμεταξύ ο χρόνος τελειώνει και έπρεπε μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα να βρει κάτι κι αυτός για να πει στον πέμπτο και τελευταίο για να βρει τη λέξη "λύκος".

Ε αρχίζει σκέφτεται, αγχώνεται, εκνευρίζεται και λίγο πριν τελειώσει ο χρόνος φωνάζει στον πέμπτο με φοβερή Κοζανίτικη προφορά: **"ΝΤΟΥ ΡΑ!!!"** **"ΛΥΚΟΥΣ!!" λέει και ο πέμπτος και νίκησαν!**

22.ΦΟΥΣΤΑΝΙ ΧΩΡΙΣ ΓΙΑΚΑ

Δυο Κοζανίτισες διόλου κουτσομπόλες ανταμόθηκαν στο χωρατά και πήραν τα φτυάρια φουτιά.... θύμα η Ξάγκλια....

-Άκσι μαρ Λέν' τα σι πω τι έπαθιν ιπρουχτές η κουρμάδα η Ξάγκλια...

-Ποια Ξάγκλια μαρ;

-Ιιι, αυτή μαρ που ακλουθάει τ' μόδα κ' έχ' φουστάν' χουρίς γιακά.

-Αααα, κατάλαβα αυτήν που τραβιέτι με τουν πουδουσφριστή.

-Α, αυτήν, άκσι τώρα να σι πω. Μπήκιν στ' αστικό κι είχαν πάλι όλα τα στήθια τς ανοιχτά. Στου λιμό τς είχαν τουν προυκουμένου τς κριμασμένου φουτουγραφία σι μινταγιόν μι τ' μπάλα. Ου Μήκας πάει κι έκατσιν στ' άλλου του κάθισμα κι δεν έπирνιν τα μάτια τ' απού πάνουθιό τς. Γύρσιν η Ξάγκλια κι τουν λέει:

Τι κοιτάς μπρε, δεν είδισ άλλ' φουρά πουδουσφαιριστήν μι μπάλα;

Κι ου Μήκας ν' απάντ' σιν:

"Δεν γλιέπου μαρ τουν πουδουσφαιριστή, του γήπιδου τ' γλιέπου" .

Μετάφραση

Δυο Κοζανίτισες κουτσομπόλες συναντήθηκαν και κουτσομπόλευαν την Αλεξάνδρα....

-Άκου Ελένη να σου πω τι έπαθε προχτές η καμήνη, η Αλεξάνδρα.

-Ποια Αλεξάνδρα καλέ;

-Αυτήν που ακολουθεί τη μόδα, κι έχει φουστάνι χωρίς γιακά.

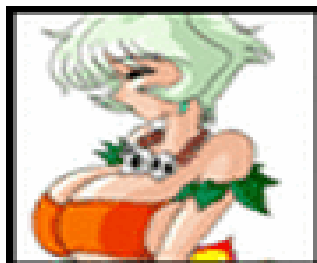
-Α, κατάλαβα αυτή που έχει σχέση μ' έναν ποδοσφαιριστή.

-Α αυτήν, άκου τώρα να σου πω. Μπήκε στο αστικό κι είχε ανοιχτό ντεκολτέ και φαινόταν το μπούστο της. Στο λαιμό της είχε μινταγιόν με τη φωτογραφία του δικού της. Ο Δημήτρης μπαίνοντας στο αστικό πήγε και κάθισε στο διπλανό κάθισμα και δεν έπαιρνε τα μάτια του από πάνω της.

Γυρίζει η Αλεξάνδρα και του λέει

"τι κοιτάς ρε δεν είδες ξανά ποδοσφαιριστή με μπάλα;

και της απαντά " Δεν βλέπω τον ποδοσφαιριστή το γήπεδό του βλέπω..."

23.ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ

Ήταν ο κάποιος (ονόματα δεν λέμε) ο οποίος έχει μαγαζί με αλλαντικά και **τέτοια στη Κοζάνη....**

--Που λέτε ήταν τότε παλιά που πρωτοβγήκε η μηχανή του κιμά...

Σύμφωνα με το μπέντι λοιπόν, ο ο γιος του είχε εντυπωσιαστεί τόσο πολύ με το μηχάνημα...βλέπετε ήταν και πρώτος καιρός που βγήκε το μηχάνημα και του φαινόταν παράξενο που ότι και αν έβαζες το έκανε κιμά....

λουκάνικα, κρεατα όλα κιμά

----Ε κοιτώντας το μηχάνημα του ήρθε μια φαινή ιδέα και λέει στο πατέρα του....

"Αρα πατέρα να είχαμι ένα μηχάνημα που να δούλευε ανάποδα θα σι λεγα εγώ"

-**"Τι λες ρα;"** τον ρώτησε ο πατέρας;

--**"Να 'χαμε λέω 1 μηχάνημα να το βαλνεις λουκάν'κο και να σε βγάξει μοσχάρ"...**

----**"Τέτοιο μηχάνημα έχ' μόνο η μάνα σου ρε κριώνι...έβαλα εγώ το λουκάν'κο και βγήκες εσύ το μοσχάρ'."**

24.ΜΠΡΕ!ΟΛΑ ΤΑ ΞΕΡ'Ν ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ!!!

Ήταν ένα αγαπημένο ζευγάρι, ο **Νιάκος και η Τσιτσιά**. Δεν τους χάρισε ο Θεός παιδιά και όλη την αγάπη την διοχέτεβαν ο ένας στον άλλον. Κι επειδή δεν τον καρτηρούσαν παιδιά στο σπίτι ο Νιάκος κάθονταν λίγο παραπάνω με την παρέα του στην ταβέρνα. Η Τσιτσιά όλο αγωνία τον περίμενε κάθε φορά στην πόρτα.

Μια μέρα λοιπόν παρά την συνηθεια του γύρισε πιο νωρίς στο σπίτι, ανησύχησε η Τσιτσιά και τον ρώτησε:

- Τι έπαθες Νιάκ' μ' ; Τι έχς ; Γιατί δεν ουμιλάς; Μην είσι άρρουστους; Λέγε μπρε! Τι συμβαίν' σ' ακούου βηχάς λίγου.

- Ια, μαρ! Πήγα για του βήχα στου γιατρό κι μ' είπιν να κόψου του τσιγάρου.

- Έμ καλά σ' είπιν να του κόψς όλη ντ' ώρα πάφα πούφα τι να συ κάμ'. Κát' ξέρν' οι γιατροί γι' αυτό τς λεν έτσι γιατί γιατρεύν.

Το έκοψε το τσιγάρο ο Νιάκος αλλά από την στεναχώρια του έπινε λίγο παραπάνω.

Δεν πέρασε πολύς καιρός και γύρισε στο σπίτι ένα βράδυ πιο στεναχωρημένος από την προηγούμενη φορά.

Μόνο που δεν έκλαψε η φουκαριάρα η Τσιτσιά για να τον πείσει να της πει τι τον απασχολεί. Ύστερα απ' τα πολλά τον κατάφερε και της είπε:

- Ια μαρ, μι πουνούσι λίγου του στουμάχι πήγα στου γιατρό κι ' μ' είπιν να κόψω του ντιρλίκι.

- Μ' καλά σ' είπιν κάθι βράδυ στ' ν' ταβέρνα κατιβάζς τουν αγγέουρα στουμάχι είναι τι να σι κάν'. Να του κόψ' να βρεις τν υγιά ς κάτι παραπάν' ξέρ' ου γιατρός.

Τι να κάνεις ο καημένος έκοψε και το κρασί.

Πέρασε λίγος καιρός και λες και δεν ήταν ο Νιάκος που γύρισε σπίτι, με σκυμένο το κεφάλι και λουκέτο στο στόμα.

- Τι έπαθες μπρε πάλι; Τα καράβια σι πνίθκαν; Τι είσι έτσι μπρε μπουτζουμένος;

Είδε κι έπαθε να τον κάνει να μιλήσει....

- Ια μαρ, πήγα πάλι στου γιατρό γιατί ένιουθα κάτ' αδυναμίες κι μ' είπιν να κόψου κι τ' άλλου

- Ποιο άλλου μπρε;

- Τ' άλλου μαρ ξες ισύ τη Δλεια... (το σεξ δηλαδή)!!!!

- Ιiiii! Μπρε! Κύτταξι τη δλεια σ' ικει! Όλα τα ξέρν' οι γιατροί, ιiiiiιιιι τν τυφλαμάρατς ξέρν.....

25.Ο Μπατζώλας στα θρανία Νο1

Ρωτάει λοιπόν ο Δάσκαλος,...

-Ποιος ξέρει να μι πη ποιο είναι το τρανύτερου πλι στους κόσμο;;

--Πετάγεται ο Μπαντώλας λοιπόν και λέει...**Ου λύκους!!**

Δάσκαλος:Να σε φάη!!

26.Ο Μπατζώλας στα θρανία Νο2

Δάσκαλος:Ιέχου στουν ένα του τζέπ' 80 μουνές(μονές-δηλ. γρόσια) και στουν αλλουν 77 μουνές.Πόσις έχου όλες όλες::

-Μπατζώλας:Βγάλτ'σ πρώτα να τ'σ ιδούμε κι ύστερα σι λίου..

Δάσκαλος:Αν είχα αρά ανιπρόκουπι τόσις παράδισ τα καθόμουν ν'ανοίγου εσένα τα στραβάς;;;;;

Μετάφραση:

Δάσκαλος:;Εχώ στη μια τσέπη 80μονές και στην άλλη 77 μονές.Πόσες μονές έχω όλες μαζί;

-Μπατζώλας:Βγάλτα πρώτα να τα δούμε κι ύστερα σου λέω

Δάσκαλος:Αν είχα ρε ανεπρόκοπε τόσες παράδες=λεφτά θα καθόμουν εδώ να ξεστραβώνω εσένα=εννοώντας να σε μαθαίνω γράμματα.

27. WASH & GO

Πως λέγεται αλλιώς το σαμπουάν wash and go στα κοζανίτικα:

-Πλυς και τσακίς.

28. CORN FLAKES

Ποια είναι τα Κοζανίτικα Corn Flakes;;

---Τα τρίματα από τα κιχία....

29. ΤΟΥ ΖΗΚΟΥ ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ

Ένα απόγευμα σε ένα σοκάκι της Κοζάνης, δυό μπάμπες πλέκαν τσιγκελάκι και φκιάναν σεργιάνι... Κι οι δυό ήταν παλιοντούφεκα με το ενάμιση ποδάρι στον τάφο.... Εκεί που μασλάτευαν περνάει από μπροστά τους η νεκροφόρα του Ζήκου με ιλιγγιώδη ταχύτητα....

Κοιτιούνται οι μπάμπες μεταξύ τους κι λέει η μίαν σ'ν άλλην:

-<<Ούιιι!!! είδισ ιργαλείου ου Ζήκους? είδισ πώς πιαλνάει?>>

...κι η άλλη αποκρένιτι... :

-<<Μμμμ.... του χράσ'κα.... ΔΕΝ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥ!!! ΔΕΝ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥ!!!

>>

30.Η ΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΥΔΡΕΙΟ

Ήταν π' λέτι ένας Κουζιανίτς που πήγιν για σπουδές σν Αμερική και τουν έλιγαν **Τάσιου**.

Γυρνάει μια μέρα ου Τάσιους σν Κουζιάν και βρίσκει απ όξου απ' του 3ου του Δημοτικό έναν παλιό τ' συμμαθητή. Τουν **Μήκας**.

Να μην τα πουλολουγώ τουν ρουτάει ου Μήκας τουν Τάσιου:

- **"Ω Τάσιω! Τι σπούδασες εικεία σν Αμερική?"**
- **"Λογική", λέει ου Τάσιους**
- **"Τι Λογική αρα?", τουν λέει ου Μήκας, "τι είν' αυτό?"**
- **"Εά, ενυδρείο έχς?"**
- **"Έχω" λέει ου Μήκας**
- **"Του ταΐζεις του ψάρ'?"**
- **"Του ταΐζου", λέει ου Μήκας**
- **"Ε! Αυτό είναι λογική, ταΐζεις του ψάρ' γιατί αλλιώς θα τα τινάξ'"**
- **"Τι να σε πω ωρέ Τάσιου, δεν πολυκαταλαβαίνου"**
- **"Αν πιράσει μια γκόλιαβη απου δίπλα σ' τα γυρίσεις να τν ειδείς??"**
- **"Τα γυρίσου να τν ειδώ. Πούστς είμαι?", Μήκας said**
- **"Ε! Αυτό είναι λογική. Είσι άντρας κι γυρνάς..."**

Τέλωσ πάντων χαιρετιούνται οι δυό φίλοι και ου Μήκας πασίνει παρακάτου και συναντάει έναν άλλον παλιόν συμμαθητή τ' εικεία όξου απ' ν' Πουλίτσα. Τουν Γιώρη.

- **"Ω Γιώρ' τι φκιάνς?", λέει ου Μήκας και συνεχίζει εντυπωσιασμένος, "Ξέρς ποιον βρήκα παραπάν? τουν Τάσιου απ του σχουλειό."**
- **"Τι φκιάν' αυτός αρά?", ρωτάει ο Γιώρς**
- **"Αααα αυτός σπούδασε σν Αμερική!!! Ξέρς αρα τι σπούδασε? Λογική σπούδασε!!!!"**
- **"Τι είναι αυτό ρα, τι λογική???", αναρωτιέτι ου Γιώρς**
- **"Ε ρε ούρδα ανάλατ' ντιπ για ντιπ είσι. Δεν ξερς τίποτα!" λέει όλος περηφάνεια ου Μήκας.**
- **"Α! Πε με εισύ που του ξερς.."**
- **"Κοίτα! Ενυδρείο έχς???", ρωτάει ο Μήκας τουν Γιώρ'**
- **"Όχι δεν έχου!"**
- **Εί!!! Πούστ'!!!!**

31.Τα 'παν όλα....

Συναντιόνται δυο Κοζανίτες μετά από καιρό:

Κουκόλτς - Που 'σει ρα Μίκα

Μίκας - Οϊ Κουκόλη , που να 'μαι ρα

Κουκόλτς - Τι φκιαντς;

Μίκας - Ιιιι τι να φκιάσου

Κουκόλτς - Πως πας;

Μίκας - Ιιιιι πως να πάου

Κουκόλτς - Τι λέει;

Μίκας - Τι να πει ισύ

Κουκόλτς - Κι γω ρα τα ίδια

Μίκας - 'Αιντι για

Κουκόλτς - 'Αιντι

32.ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Ήταν πριν πολλά χρόνια στην Κοζάνη ένα αντρόγυνο και ήταν μέσα στο σπίτι και η πεθερά του άντρα. Μόλις είχαν βγει τα τηλέφωνα και όπως είναι λογικό οι μεγάλοι σε ηλικία δεν ήξεραν να τα χρησιμοποιούν. Κάποια μέρα θα έβγαινε το αντρόγυνο έξω και θα άφηνε την γιαγιά στο σπίτι και λέει η γυναίκα:

"Μάνα αν χπήσ' του τηλέφουνο να πεις ότι δεν είντς, εντάξει?" δηλ. ότι δεν είναι...

και λέει και η γιαγιά:

"Εντάξει πιδί μ' "

Φεύγει το αντρόγυνο, μένει η ηλικιωμένη μόνη της στο σπίτι και μετά από λίγη ώρα χπάει του τηλέφουνο....

Χπάει μιά φορά ((ντριiiiiiiiiν)) λέει η γιαγιά

"Α! χπάει, να πω ότι δεν είντς!" ((ντριiiiiiiiiν)) "δεν είντς!" ((ντριiiiiiiiiν)) "δεν είντς!" ((ντριiiiiiiiiν)) "δεν είντς!" ((ντριiiiiiiiiν)) "δεν είντς!"

33.ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Αδερφέμ' Λιόλιου, σι γράφου ' για να σι παριγουρίσου γιατί ιέμαθα ότι στιναχουρέθκεις που βγήκαν οι μεν κι όχι οι δε. Ώρα μπιστιρά δε στάχου πει χίλις φουρές ότι αυτά τα πράματα δεν είναι για τ' ημάς κι δε χράζιτι σκάσιμου όποιους κι αν αρμάξ'. Ημείς μάτια μ' όποιους κι αν βγει του ξυπνητήρ' πάλι θα του βάνουμι στ' τς έξ' τ' χαραή! Γιατί λοιπόν να χαλάσουμι τ' ζαχαρένια μας; Ημείς άμα δε βάλουμι ξυπνητήρ' στ' ς έξ' κι άμα δεν φουлтаκιάσν' οι φτέρνις μας όλ' τηλ μέρα στουν πιαλτό δε του βγάνουμι του ρουφτείνου. Οι στιναχώρις είναι γι αφνούς που έχν' τα γένια κι φουβούντι να μην χάσν' τα χτένια. Ημείς αρά βρουκόλακα τι είχαμι τι έχασάμι; Λοιπόν τι σκαίζ ; Μπουρεί να τς έχουμι όλνους φίλ' μα αστουχάς τι μας έλειγιν η μακαρίτσα η μάνα μας... « Απού πίτα απ' δεν τρως τι σι νοιάζ' αν καεί;» Να ξυταίζ τ' δλειάσ' κι τν φαμπλιάς κι ας στ'ς αφνοί....

Σι φιλώ ου αδερφός ου Μπιλτς...

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ)

Αδερφέ μου Γιώργο σε γράφω για να σε παρηγορήσω γιατί έμαθα ότι στενοχωρέθηκες γιατί βγήκαν οι μεν και όχι οι δε. Ρε κεφάλι αγύριστο (μπιστιρά=πέτρα έκφραση που χρησιμοποιούμε σ' αυτόν που δεν θέλει να καταλάβει) δε στα έχω πει χίλιες φορές ότι αυτά τα πράγματα δεν είναι για μας και δεν χρειάζεται στενοχώρια όποιος κι αν κερδίσει. Εμείς μάτια μου όποιος κι αν βγει το ξυπνητήρι θα το βάζουμε στις 6:00 το πρωί. Γιατί λοιπόν να χαλάμε τις καρδιές μας. Εμείς αν δεν βάλουμε το ξυπνητήρι στις 6:00 κι αν δεν πάρουν οι φτέρνες μας φωτιά, όλη την ημέρα απ' το τρέξιμο, δεν το βγάζουμε το ψωμί μας. Το άγχος είναι γι' αυτούς που έχουν τα γένια και φοβούνται να μη χάσουν τα χτένια. Εμείς ρε βρυκόλακα (Κοζανίτικη βρισιά) τι είχαμε τι χάσαμε; Τι στενοχωριέσαι; Μπορεί να τους έχουμε όλους φίλους, μα ξεχνάς τι μας έλεγε η μακαρίτισσα η μάνα μας..."Από πίτα που δε θα φας τι σε νοιάζει κι αν καεί" Να κοιτάς τη δουλειά σου, την οικογένεια σου κι ας τους αυτούς.

Σε φιλώ ο αδερφός σου Βασίλης

34.ΧΑΙΡΕΤΙΜΑΤΑ!!!!

Το συγκεκριμένο γεγονός συνέβη πολύ καιρό πριν καμιά 15αριά χρόνια στον κεντρικό πεζόδρομο της Κοζάνης. Τι έγινε λοιπόν:: Ένας πολύ γνωστός γραφικός τύπος Κοζανίτης ο οποίος στην κυριολεξία είναι 180-200 κιλά(γύρω στα 40 σήμερα) περπατούσε στην πλατεία(ας του δώσουμε και ένα όνομα φανταστικό **π.χ Μίκας**-δεν λέμε πραγματικό για να μην μας κυνηγήσουν)...Συγκεκριμένα ήταν καλοκαίρι και ο Μίκας ήταν ελαφρά ντυμένος-φορούσε κοντό παντελονάκι(διευκρινίζω ότι ο Μίκας είχε μια τεράστια κοιλιά)...Τον βλέπει λοιπόν κάποιος και του λέει:

--ΕΕΕ',Μίκα μάζεψι τα παντελόνια σου γιατί φαίνονται(ξέρετε ποια) και του απαντάει ο Μίκας

----Σοβαρά;Αν τα βλέπεις εσύ δώστα χεραιτίματα γιατί εγώ έχω καμιά 10αριά χρόνια να τα δω!! (Η ιστορία είναι 100% πραγματική)

35.ΣΤΗ ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΙΑ ΜΠΑΝΙΟ

Τα πολύ παλιά τα χρόνια 2 Κοζανίτες πήγαν με το λεωφορείο στη Κατερίνη για μπάνιο.Ε άρχισαν να μιλάνε Κοζανίτικα και ο κόσμος εκεί αναρωτιόντουσαν....

--Καλά απο που είναι αυτοί;;; Τι γλώσσα μιλάνε ;και γενικότερα προσπαθούσαν να καταλάβουν από που είναι....

Ε κάποια στιγμή μπαίνει ο ένας ο Κοζανίτης μέσα στη θάλασσα και φωνάζει τον άλλο:

--'Έλα ρίξ' ,χάν'ς(δηλ. έλα πέσε-χάνεις)

Μόλις το άκουσε αυτό ένας από αυτούς που προηγουμένως αναρωτιόταν τι γλώσσα μιλάνε λέει....

"Να ρε οι άνθρωποι είναι Γερμανοί,δεν ακούσατε τι είπε ο άλλος;;(ρίξ' ,χάν'ς)

---Ε πέρασε κανένα μισάωρο, ένας απο τους 2 Κοζανίτες αποφάσισε να βγει...Κάθως έβγαινε φωνάζει όλο ανακούφιση::

"Λούστ'κα,Μπανιαρ'σκα"?(δηλ. λούστηκα-μπανιαρίστηκα)

Μόλις το άκουσε αυτό ένας απο τους άλλους στη παραλία πετάγεται και λέει...

--"Τι Γερμανοί ρε,Ρώσσοι είναι οι άνθρωποι"

36.ΤΟ ΜΠΕΝΤ' ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΙΟ ΤΟΥ

Το μπέντ' ή το κασμέρι(όπως θέλετε πείτε το) που θα σας περιγράψω έτυχε να το ακούσω πριν κανένα χρόνο από ένα πατέρα γνωστό Κοζανίτη (ονόματα δεν λέμε) ο οποίος το χρησιμοποίησε για να **περιγράψει την τεμπελιά του γιού του.** Ο γιος του κοντά στα 30, μέχρι και σήμερα παίρνει χαρτζιλίκι απο τον πατέρα.....όρεξη για δουλειά καμία.Το χαρτζιλίκι μονάχα απο το μπαμπά και όλα μια χαρά.Μια μέρα λοιπόν που καθόμασταν μαζί με τον συγκεκριμένο κύριο(τον πατέρα δηλαδή) μπαίνει ένας γνωστός του και αφού του είπε καλησπέρα και τα περαιτέρω,σε μια φάση-στιγμή τον ρωτάει για τον γιό του....Συγκεκριμένα τον ρώτησε

"-Ρε συ Ντόντο καιρό έχω να δω το γιό σου τον Μίκα,που χάθηκε;;;Δουλεύει πουθενά;;;

Και απαντάει ο πατέρας.....

"Δουλειά;;; Μόνο δουλεύει αυτό το παιδί,έχει ξεπατωθεί στην δουλειά-κέφαλι δεν σηκώνει"

Τον ξαναρωτάει ο φίλος του....

"Σώπα ρε Ντόντο, και τι δουλειά κάνει????"

Και απαντάει ο πατέρας.....

"Περνάει πλακάκια κάτω στη λίμνη(Σέρβια)"

Σημείωση:Τ' ονόματα που χρησιμοποιήθηκαν δεν είναι αληθινά για να υπάρχουν παρεξηγήσεις αλλά το γεγονός είναι πραγματικό.**Αυτό δεν είναι γεγονός 'γίγκιν'(έγινε δηλαδή)**

37.Ου Αθηναίους..-Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Είχε έρθει ένας Αθηναίος στην Κοζάνη και ως γνωστόν ένας κοζανίτης δεν μπορεί αν δεν κασμερέψει έστω και λίγο.

Οπότε λέει στον Αθηναίο ο Κοζανίτης:

ΚΖΝ - "Το Κουρί από δω είναι ακριβώς 4 χιλιόμετρα και ο άνθρωπος πες ότι περπατάει με 4 χιλιόμετρα την ώρα. Πόση ώρα θα φκιάς για να πάς στο Κουρί αν κάνεις δυο βήματα μπροστά και ένα πίσω??"

...(σκέφτεται ο Αθηναίος λίγο και λέει)

ΑΘΝ - "Θα κάνει μία ώρα ακριβώς για να φτάσει."

ΚΖΝ - "Τι λες αρά" , λέει ου Κουζανιώτς, "καμπότε δεν τα φτάϊς στου Κουρί(δηλ. ποτέ δεν θα φτάσεις)"

----- **ΑΘΝ** - "Γιατί???" , απορεί ο Αθηναίος

ΚΖΝ - "Γιατί αν δεν σε μαζόξ*δηλ. αν δεν σε μαζέψει)' ου Κουντουγούνς, ου Σπινάρς θα συ μαζόξ' σίγουρα!!!"

Σημείωση:Βλέπετε με τόση σουρδαμάρα στη Κοζάνη 2 κλινικές συντηρούμε...:)))!

38.ΨΟΦΟΚΡΥΟ

Το περιστατικό αφορά ένα Κοζανίτη ο οποίος δουλεύει στην ΔΕΥΑΚ (ονόματα δεν λέμε-ξέρει αυτός ποιος είναι) 🤔...Που λέτε ένα πρωί που πήγαινε στη ΔΕΥΑΚ για δουλειά περνούσε από το Δημαρχείο μπροστά.. Όπως ξέρετε εκεί στο Δημαρχείο υπάρχει ο ηλεκτρονικός πίνακας που μια δείχνει τη θερμοκρασία και μια την ώρα.....Που λέτε εκείνη την μέρα έκανε πολύ κρύο και καθώς περνούσε από κει είπε να κοιτάξει τον πίνακα να δει πόσο βαθμούς έχει....Τον κοιτάει λοιπόν και λέει:

--Πώ πω κρύο που έχει σήμερα.... -06:45 ...

39.Ου Μαμάτσιος του 'πειν τρεις φουρές (γίγκιν)

Ένας παλιός Κοζανίτης λίγο μπεκροκανάτας γύριζε αργά το βράδυ (3:00) στο σπίτι του ολίγον τι, τσ' ίκα (μεθυσμένος) και καθώς περνούσε απ' την πλατεία χτύπησε ο Μαμάτσιος (καμπαναριό) τρεις φορές

ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ: ΝΤΑΝ! ΝΤΑΝ! ΝΤΑΝ!

ΜΠΕΚΡΟΚΑΝΑΤΑΣ: Ε ρα Μαμάτσιο του ξέρουμι ότ' είναι μία η ώρα δεν χράζει να μας του πεις τρεις φουρές !!!!!

40.ΕΝΑΣ ΣΙΟΥΡΔΟΣ Σ'Ν ΑΘΗΝΑ

Πριν πολλά χρόνια πήγε ένας πάππος (Βέρος Κοζανίτης) σ'ν Αθήνα για κάτι δλιές... Χάζευε δεξά αρισιρά τα τρανά κτήρια χωρίς να πάρει χαμπάρι ότι πατούσαν απάν στις γραμμές του τραμ.

Ο οδηγός του τραμ χτυπούσε ξανά και ξανά το καμpanάκι για να πάει σ'ν άκρα αλλά αυτός τίπουτις... μπρε!!!! στον κόσμο τ'....

...ώσπου ο οδηγός αναγκάσ'κε να σταματήσει το τραμ και βγάζοντας το κεφάλι από το παραθύρι του φωνάζει:-

<<Συγγνώμη κύριε, δεν ακούτε το καμpanάκι τόση ώρα???>>

και γυρνάει ο αζμπόρ'στους, ο μπιστιρένιους, ου σιούρδους και του λέει:-

<<Καλά... ιγώ δε σ'είδα κι δε σ'άκουσα... ισύ δεν μ'είδες για να περάεις απού παρέκεια, βεράγκε?????!!!!>

41.«ΞΥΣΟΥ»

Περπατούσαν δυο παππούδες στην Βόλτα (στον κεντρικό πεζόδρομο Κοζάνης), ένας Κουζανιώτς κι ένας αούτους. Σε μια στιγμή ου Κουζανιώτς ξάει του κιφάλι τ' ουπάν απ' τον τραγιάσκα τ' και ου πόντιος για να το παίξει έξυπνος τον λέει:

--- **"Καλά κι εσείς οι Κοζανίτες πολύ μυαλό έχετε, ξύνετε το κεφάλι πάνω απ' την τραγιάσκα. Βγάλε την τραγιάσκα και μετά ξύσε το κεφάλι! "**

Και ο Κουζανιώτς απαντά:

--**"Γιατί αρα Αούτε?? Ισύ άμα συ ξάει ου κώλους κατιβιάιζ του πανταλόν' κι ξιέσαι??"**

42.ΟΙ ΜΠΟΥΓΚΟΥΦΟΥΛΙΕΣ

Απέναντι από το Δημαρχείο της Κοζάνης ήταν ένα μαγαζί που πουλούσε μαρκάτ', τ' Βαγγέλη τ' Χαλάζα. Έξω η πινακίδα έγραφε « Μαρκατοπωλείο» αλλά μέσα εκτός από μαρκάτι πουλούσε και κρασί, ρακί, σπέρτα, νέφτ' κι άλλα πολλά τσιγκαλίδια.

Μια μέρα λοιπόν πέρασε από το μαγαζί του επιτροπή και γιατρός για να ελέγξει την υγιεινή του μαγαζιού. Το βρήκαν νοικοκυρεμένο, καθαρό εκτός από τις αράχνες που κρεμόταν από το ταβάνι.

Του έκαναν μήνυση, αλλά ο φουκαράς δεν κατάλαβε τι ήταν αυτές οι αράχνες που ήταν η αιτία να βρεθεί στο Δικαστήριο.

Τον κάλεσαν στο Δικαστήριο να δικαστεί, όταν ήρθε η σειρά του τον φώναξε ο πρόεδρος:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:Χαλάζας Ευάγγελος

ΧΑΛΑΖΑΣ: Παρών

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για πλησίασε Ονομάζεσαι;

ΧΑΛΑΖΑΣ: Βαγγέλης Χαλάζας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τι κάνεις;

ΧΑΛΑΖΑΣ: Καλά ιφχαριστώ! Τς αφιντιές πως είσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δε σε ρώτησα για την υγεία σου για τι δουλειά σου σε ρώτησα

ΧΑΛΑΖΑΣ: Μαρκάτ' πλω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γιατί είχες ακάθατο το κατάστημά σου;

ΧΑΛΑΖΑΣ: Του θκομ' του μαγαζι αφουκάλτου, κυρ' προίδρι ! Αλάθουν κάμς

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κι όμως η επιτροπή που το επισκέφτηκε, βρήκε αράχνες να κρέμονται από το ταβάνι ...

ΧΑΛΑΖΑΣ: Να μι συμπαθάς κυρ προιδρι μα ητούτις τσ' αράχνις ειγώ δεν τς ξέρου....

(Σκέφτηκε ο καημένος ξανα σκέφτηκε τι ήταν αυτό που κρέμοτανε από το ταβάνι του και καθώς σήκωσε τα μάτια του , είδε στην εικόνα που βρισκόταν πάνω από το κεφάλι του προέδρου να κρέμονται πουγκουφουλίες.....τότε κατάλαβε και είπε στον πρόεδρο)

ΧΑΛΑΖΑΣ: Την πυγκουφουλιά ιννουείς;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τι είναι αυτό;

ΧΑΛΑΖΑΣ: Να αυτό που κρέμιτι πάνου απού του κιφάλις ...

Ντροπιάστηκε ο Πρόεδρος και τον απάλλαξε από την κατηγορία.

Αγνωστές Λέξεις

ΜΠΟΥΓΚΟΥΦΟΥΛΙΕΣ: Ιστός αράχνης
μαρκάτ': γιαούρτι

Τσιγκαλίδια: φιλοπράγματα
Αφουκάλτου: ασκούπιστο

43.Ξιχνιέτι, ρα, ου Γιώρς';

Ο Μανώλτς κι ο Γιώρς ήταν αδερφικοί φίλοι αχώριστοι. Έμεναν στην ίδια γειτονιά και δούλευαν στην ίδια δουλειά. Έτσι αντάμα ξεκινήσουν το πρωί κι αντάμα γυρνούσαν το βράδυ. Ήταν καλοί άνθρωποι, αλλά είχαν ένα ζαράλ'(ελάττωμα)τους άρεζε το έρμου το κρασί. Πριν γυρίσουν στο σπίτι του μεσημέρι και βράδυ , που ήταν κοντά στην Αϊνάργυαρ, έπρεπε πρώτα να περάσουν από τον Πιτένη ή τον Ταρτάρα να κοπανήσουν κάνα δυο κούπες. Τις περισσότερες φορές γυρνούσαν στο σπίτι τσίκα (μεθυσμένοι)... Ήταν τόσο αγαπημένοι και αχώριστοι που δεν παντρεύτηκαν ... Κι αν δεν ήθελαν να τους χωρίσει η παντριά τους χώρισε ο θάνατος... Αρρώστησε ο Γιώρς και πέθανε ... Απαρηγόρητος ο Μανώλτς Μπορεί να μην πήγαινε πουθενά απ' τη στεναχώρια τ' μα στην ταβέρνα δεν έλειψε μεσημέρι - βράδυ έδεινε το παρόν. Έλεγε στον ταβερνιάρη να του φέρνει δυο ποτήρια ένα γι' αυτόν κι ένα για το Γιώρ'.

Μια μέρα όμως είπε στον ταβερνιάρη να του φέρει μόνο μια κούπα....

- **Μιαν; Τον ρώτησε ο ταβερνιάρης**

- **Μιαν. Λέει ο Μανώλτς**

- **Τι, ρα; Τουν αστόησεις κιόλαντς (ξέχασες κιόλας) του Γιώρ';**

Έβαλε τα κλάματα ο Μανώλτς.

- **Ξιχνιέτι, ρα, ου Γιώρς'; Να ρα, μη πουνούσιν του στουμάχι πήγα στου γιατρό κι μ' ειπιν να μη βάλου σταγόνα κρασί στου στόμα μ', τόκοψα κι γω. Αυτήν η κούπα π' μ' έβαλις δεν είναι θκίμ(δική μου)' είνι τ' Γιωρ'.**

44.Ου λύκουσ, ου μπάκακας κι ου μπούφους

Κάθε μέρα πριν μπει στην τάξη ο δάσκαλος άνοιγε η καρδιά του γιατί ήξερε κάθε φορά τι θα αντιμετωπίσει, όλα τα παιδιά ήταν ένα κι ένα. Αν μάθουν αυτοί γράμματα, έλεγε, θ' ανεβώ ψηλά στο καμπαναριό και θα λαλήσω. Μπήκε κι εκείνη την ημέρα μέσα στην τάξη, ξέροντας πως όταν βγει θα είναι σιτισμένος.

- **Καλημέρα παιδιά μου, τους είπε και το «μου» του στάθηκε στο λαιμό σαν να κατάπιε αυγό με το τσόφλι.**

- **Καλημέρα κύριι!!**

- **Σήμερα θα μιλήσουμε για τα άγρια πουλιά του βουνού και του λόγγου. Και πριν μπούμε στο κυρίως θέμα, θα σας κάνω ορισμένες**

ερωτήσεις.

-Μάλ'στας! Είπαν οι μικροί.

-Ποιος γνωρίζει από σας να μου πει ένα μεγάλο πουλί;

Σήκωσαν κάνα δυο τα χέρια, σήκωσε και ου Τιτούλης τς Τέλιας, παραξενεύτηκε ο δάσκαλος αλλά του έδωσε το λόγο.

- Λέγε Πρασνάδα!

- Μιγάλου πλι είναι ου λύκουσ δάσκαλι!

- Λύλος να σε φάει, κολοκύθα, μαζευτηκε στο καβούκι του ο Πρασνάδας που να ξαναμιλήσει....

- Συνεχίζουμε, προσοχή τι θα απαντήσετε, τώρα θέλα να μου πείτε ένα πουλί που καλαηδά ωραία και γλυκά.

Σήκωσε το χέρι ο Ζησούλτς τς Τσιτιάς, ο δάσκαλος μπουμπούνησε ήξερε πως η απάντηση που θα πάρει δεν θα ήταν και τόσο σόι.

- Μπακρατσέλας λέγε.....

- Πλι π' λαλεί δάσκαλι είναι ου μπάκακας

- Μπάκακας να σι κάτσι στου λιμό, κούτσουρου....

- Λοιπόν, τους λέει, θα σας κάνω μια τελευταία ερώτηση αν δεν απαντήσει σωστά όποιος απαντήσει θα πάρτι όλοι ένα κλούρ' ολοστρόγγυλο....

-Ποιος θα μας πει ένα πουλί που διακρίνεται για την εξυπνάδα του.

Κανένας δεν σήκωνε το χέρι....'Ωσπου δειλά δειλά φάνηκε ένα χεράκι από το τελευταίο θρανίο

- Για πες μας εσύ ρε, Μουμούλ' τζαχίλα...

- Ιέξιπνου πλι είναι ου Μπούφους!

Αναψοκοκκίνησε ο δάσκαλος.

- Μπούφους είσαι εσύ κι όλοι εδώ μέσα που βαλθήκατε να με πεθάνετε

- Ου Μπούφους είναι κύριι αφού μη του πειν ου πατέρας μ' « α' π' τουν μπούφουν βγαιν' σαϊν' , κι απ' τ' σαϊν' μπούφους.....

Σημείωση:Τ'ονόματα που χρησιμοποιούνται στα μπέντια 45,46,47,48,49,50,51,52,53, 54,55,56,57 είναι ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ

45. Ο ΝΙΑΚΟΥΣ... ΣΤΑ ΚΕΡΑΜΥΔΙΑ (γίγκιν)

Έμαθε ο Νιάκουσ κι οι φίλοι τ' ότι σ' ένα παλιό σπίτι (όχι στη νομαρχία) κοντά στη γειτονιά του υπήρχαν κρυμμένες λίρες και συνεννοήθηκαν να πάνε όλοι

μαζί να ψάξουν. Ο παμπόνηρος σκέφτηκε να πάει πρώτα αυτός μόνος του μπας και τις έβρισκε!!!

Ένα απογευματάκι ανέβηκε πάνω στα κεραμίδια έτοιμος να πηδήξει στην αυλή από κάτω περνούσε μια γειτόνισσα ηλικιωμένη

- Ει, Νιάκου τι φκιαντο βρε ουπάν στα κυραμίδια;

κι ο πάντα ετοιμόλογος Νιάκους

- Να, ξεεεεερς τον αδερφό μ' ψάχνου μήπους τουν είδης πουθινάάά;

46. Η ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ Τ' ΝΙΑΚΟΥΣ

Ένα καιρό ο Νιάκους έβγαινε στην Κοζάνη κι όποιον έβρισκε γνωστό και άγνωστο τον έλεγε για τον Κουκόλη (ότι είναι μουντάρς, όλη την ώρα είναι στο καφενείο και μπεκροπίνει, δεν παένει ντιπ σπίτι, παίζει κοτμάρο και πολλά άλλα.....) ότι του έρχονταν στο μυαλό.

Φτάνει στ' αυτιά του Κουκόλη, ότι ο Νιάκους βγάνει βρώμες, σιίζεται μια κι δυο πάει και τον τσακώνει.

- Έλα δω ρα, ζαϊφκου ξες άμα σι τσακώσου απ' τα καρούλια θα στα τανίσου ξες που τα φταςν; Τι είναι αυτά που λες για μένα;

Αλλά ο Νιάκους χωρίς να τα χάσει του λέει:

- Σώπα ρα, κρυώνη ισύ γιατί πας κι λες σ' όλνους ότι ου γάτους σ' ζαμακώνει συνέχεια τν γάτα μ'..... ε;

Κάγκελο ο Κουκόλτς....

47. ΟΥ ΝΙΑΚΟΥΣ ΓΙΑ ΜΠΟΥΦΑΝ

Πήγε στον Πάρη τον Κ.....λο που έχει το μαγαζί με τα τζιν γιατί ήθελε ν αγοράσει ένα μπουφάν. Μπήκε μέσα κι άρχισε να ανακατώνει να κατεβάξει μπουφάν κ να τα δοκιμάζει, Αλλά το ένα του ξιντζην του αλλου τουν βρουμουσην του παραλλου του ερχουνταν τρανό γιατί ήταν κ λιγου τουμπαρς κ ψιμεγκαβους κι δεν μπουρουσην να απουφασισει.Ο Παρης επειδη τουν ηξηρην τι χουιλους ηταν ου Νιάκους τουν απαρατησην 2 ωρες μονο τ να αραδαει να βρει μπουφαν. Βλέποντας τον όμως να μη μπορεί να διαλέξει τον λέει.....

----Αιντη ρε Νιάκου σ ασχαθκα 10 ωρες, να μη βρισκ ς μπουφαν, είναι δυνατόν....κι ο Νιάκους επειδή ντροπιασκην που τουν μιλτησην ετσι ου μαγαζάτορας κι επειδή δεν ηθελην τελικά ν αγοράσει γιατί δεν του αρεσην κανκανα....**ΤΙ ΣΚΕΦΚΗΝ ΚΙ ΕΙΠΗΝ ΟΥ ΑΘΕΟΦΟΒΟΣ!!!.....**Τσακώνει ένα μπουφάν με ορμή και γεμάτος αποφαστικότητα κι λει τουν Παρη

----Δε μη λες Παρη ;;; Ποσο του πλας αυτο του ΠΑΛΤΗΣΟΥ;!!!!;

Τότε ήταν ακόμα οι δραχμές κι τουν λέει ο Πάρης

----30000 Νιάκου μόνο για σενα...

---ΤΙΙΙΙΙΙΙΙ;;;;;;;;λεει ου Νιάκουσ αμάν ρε Πάρη εσυ δεν πλασ παλτεσου, θησαυρον πλασ κι σκωνητη κι φεύγει αφήνοντας τον Πάρη μ ανοιχτό το στόμα.....

Σημείωση:Τ'ονόματα που χρησιμοποιούνται στα μπέντια 45,46,47,48,49,50,51,52,53, 54,55,56,57 είναι ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ

48. ΟΥ ΧΑΡΙΣΗΣ ΟΥ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Μια μέρα επιστρέφοντας από τη δουλειά του με το αυτοκίνητό του, (κόκκινη κλούβα μάρκας ΧΧΧ), τον πιάνει κόκκινο φανάρι μπροστά στη ROMA PIZZA. Ακριβώς μπροστά του είναι μία γυναίκα οδηγός. Μόλις ανάβει το πράσινο φανάρι η κυρία που βρίσκεται μπροστά από τον Χαρίση τον υδραυλικό προσπαθεί να ξεκινήσει το όχημα της αλλά της σβήνει...Κάνει δεύτερη προσπάθεια αλλά ..μάταια. Μετά από αρκετές προσπάθειες ο σηματοδότης ανάβει πορτοκαλί και μετά κόκκινο... Ο Χαρίσης ο υδραυλικός που ήταν ακριβώς πίσω της, βγάζει το κεφάλι του απ' το παράθυρο και χαμογελώντας, αποκαλύπτοντας το ένα και μοναδικό του δόντι, της λέει:

<<Συγγνώμη μανδάμ...ποιο χρώμα προτιμάτι για να φύβγιτι?? Όλα άναψαν!!!!>>

49. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Τον καλεί στο κινητό μια κυρία.

-<<Κύριε Χαρίση έχω πρόβλημα με την αποχέτευση...Πρέπει να βούλωσε...Μάλλον μπήκε κάποιος ποντικός μέσα και σφήνωσε... Μπορείτε να 'ρθείτε να τον βγάλετε??>>

και ο Χαρίσης της απαντάει:

-«Κι τι είμι μαρ ιγώ?? ΓΑΤΟΥΣ να σι πιάσου του ποντίκι??»

50. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΠΙΑΝΟΥ

Μια καθηγήτρια πιάνου καλεί τον Χαρίση τον υδραυλικό στο διαμέρισμά της

-<<Κύριε Χαρίση ,να εδώ πάνω στάζει το ταβάνι. Οι από πάνω γείτονες λείπουν σε διακοπές .Μπορούμε να κάνουμε κάτι??>>

Ο Χαρίσης κοιτάξε γύρω το υπερπολυτελές διαμέρισμα με το λευκό πιάνο στη μέση του σαλονιού και είδε ότι το ταβάνι στάζει ακριβώς δίπλα από το πιάνο.

Γυρίζει και της λέει: **-« Ε, μαρ.... τι σι πειράζ' που σταζ' ?? Έχ'ς ακόμα μιαν νότα. Ντο, Ρε, Μι, Φα, Σολ, Λα, Σι, ..ΣΠΛΙΑΤΣΣΣ..!!!»**

51. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ

Ανηφορίζοντας μια μέρα στην Αϊ Λιόστρατα με την κόκκινη κλούβα του μάρκας ΧΧΧ, που λειτουργεί και ως το κινητό εργαστήρι του Χαρίση, συνάντησε τον πεθερό μου. Ο πεθερός μου είναι εργολάβος και ήταν έξω απ' την οικοδομή που χτιζονταν στην συγκεκριμένη οδό. Είχε σπάσει μια σωλήνα κι ο Χαρίσης βλέποντας τον πεθερό μου να παιδεύεται να την φκιάσει σταμάτησε να τον βοηθήσει. Ο Χαρίσης που είναι αστέρι μάστορας την έκανε σε δυο λεπτά. Αφού τον ευχαρίστησε ο πεθερός μου τον ρώτησε:

-«Τι σε χρωστώ??» -«Τίπουτις» λέει ο Χαρίσης

-«Ε μα, πώς?? Έβαλες δλιά, υλικά... πόσο θέλς??»

-«Τίπουτις» επιμένει ο Χαρίσης.. «Να! το πουλύ-πουλύ αύρου-μιθαύρου όταν σκώσεις καμιάν καλή οικουδομή θα μι δώσεις ένα καλό διαμέρισμα για την θυγατέρα'μ να πατίσουμι!!!»

52. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΛΑ

Μια μέρα ο Χαρίσης ο Υδραυλικός έκανε στάση στο φιλικατζίδικο του Ντιόντιου του φοιτητή (στο δρόμο για το γήπεδο) για να πάρει ένα γάλα άσπρο. Άνοιξε το ψυγείο, πήρε το γάλα και με το **χολιγουντιανό χαμόγελό του γυρνάει και λέει στον φοιτητή:**

-«Ντιόντιου, είναι καλό του γάλα ή αν του πιω θα με τσιακώσει κάνας τσιόρταρους κι θα σκώνου σιαπαν τα πουδάρια κι θα φκιάνω ασκήσεις ακριβείας σαν τ'ν Κομανέτσι?»

53. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ

Ήταν πάλι ποιος άλλος? ου Χαρίσις! Ήταν να βάλει ένα καλοριφέρ σε ένα διαμέρισμα. Πάει με τον βοηθό του να ανοίξει λίγο τον τοίχο για να στερεώσει τη βάση από το καλοριφέρ. Παίρνει τη βαριοπούλα ου Χαρίσις κι αρχινάει να βαραίν' τουν τοίχου αλλά δεν ήξερε ου Χαρίσις ότι ο τοίχους ήταν μονός - μεσοτοιχία με το διπλανό διαμέρισμα και τραβάει μια δυνατή με τ'ν βαριά και ανοίγει τρύπα στον τοίχου. Βγαίνει κοιτάει τρομαγμένος αλλά και εκνευρισμένος ο ιδιοκτήτης του διπλανού διαμερίσματος από την τρύπα, σκίβει και ου Χαρίσις' και έτσι όπως συναντιούνται τα βλέμματα τους έτυχε να γνωρίζονται λίγο και λέει ου Χαρίσις απαθέστατα: ---

-----"Γιώρ'? Ιδώ μένς??"

54. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ «ΚΑΚΑ»

Κάλεσαν που λέτε μια μέρα τον Χαρίση σε μια πολυκατοικία γιατί είχε διαρροή η σωλήνα της αποχέτευσης η οποία περνούσε μέσα απ' τον φωταγωγό.

Έφτασε που λέτε εκεί ο Χαρίσης με όλον τον εξοπλισμό του και με τον Μιχαλάκη τον βοηθό του όπως πρέπει σε κάθε σωστό επαγγελματία. Σε συνεννόηση με το διαχειριστή της πολυκατοικίας ειδοποιήθηκαν όλοι οι ένοικοι και οι μόνιμοι κάτοικοι να μη χρησιμοποιήσουν τις τουαλέτες για κανέναν λόγο για να γίνει η αντικατάσταση της σπασμένης σωλήνας. Μπήκε λοιπόν ο Χαρίσης στο στενό φωταγωγό (όσο που χώραγε) και τη στιγμή που έβγαλε τη σπασμένη σωλήνα ακούγεται ο χαρακτηριστικός θόρυβος από ένα καζανάκι (τον καταρράκτη που έλεγε η γιαγιά μου). Ο Χαρίσης τα'χασε!!! Ούτε μπρος, ούτε πίσω!!! ...Και βγάζει μια φώνη: **-«Ιάτα-ιάτα Μιχαλάκ' , τα γλέπου!! ιέρχουντι!!!!»**

Μετά το σκατόλουτρο που υπέστη βγαίνει εξοργισμένος στο διάδρομο κι αρχίζει να ουρλιέται:

-«Ποιος τράβηξε τουν καταράχτ' ?? ...αφού συνοηθήκαμι!!! ...»

Εκείνη τη στιγμή ανοίγει η πόρτα από ένα διαμέρισμα και εμφανίζεται μια караγκομενάρα με το **babydoll** αλλά μιλάμε για πολύ παιδί!!!! **spesial!!!** ...και του λέει:

«-Χίλια συγνώμη κύριε Χαρίση...Δουλεύω νύχτα σε μαγαζί και μάλον κοιμόμουν όταν ειδοποιήσατε....Με συγχωρείτε...»

Την κόβει ο Χαρίσης από πάνω μέχρι κάτω, της σκάει ένα χαμόγελο πέντε αστέρων με το μοναδικό αλλά αστραφτερό του δόντι και της λέει:

-«Θ'κασ' ήταν μαρ? ...άμα ήταν θ'κασ'(δικά σου) ...χαλάλι...!»

55. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Ου Χαρίης έκανε στρατό στην Κύπρο.Ως κλασικός Σκαρκιώτς ήταν περισσότερης. Ε όταν πήγε στρατό πήρε μαζί του και τα περισσότερια.

Μια μέρα στην αναφορά λοιπόν έλειπε ένας. Ου Χαρίης.

Πάνε να τον βρουν οι άλλοι φαντάροι και τι να δουν???

Ήταν ου Χαρίης με ένα ξύλο με ένα κουρέλι στην άκρη του κουνούσε παν-κάτ', πέρα-δώθε κι φώναζεν τα περισσότερια

---«Άιντι κατέβατι έχουμι κι τν αναφουρά!!!»

56. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ

Ήταν ου Χαρίης έξω απ' ν' Τσικριτζή κι βλέπει έναν δίπλα του να σκαλίζει το αυτί του με τα κλειδιά από το αυτοκίνητο. Το έκανε πολύ ώρα κι ου Χαρίης ασχάθκι κι του λέει:

« Άιντι ακόμα δεν πήρης μπρός?? Μήπως να συ συμπρώξουμι ψίχα??»

57. Ο ΧΑΡΙΣΗΣ ΣΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Χαρίσσο - Δώμ' ρε μια λάμπα

Φαρμακοπειός - Φεύγα Χαρίσσο θα σι βαρέσου..

Χ - η η η δώμ' ρε μια λάμπα....

Φ - Φεύγα Χαρίσσο....

X - Δε ξεσ μπρε ν' απαντήισ..Α έβγα όξου κι ζήτα μ υσύ μια λάμπα..

κι ο Φαρμακοποιός μ' την πολύ τν γνώμη βγήκε κι μπήκε ο Χαρίσσ ...

Φ - Χαρίσσ δώμ' μπρε μια λάμπα..

X - Συνταγή !!!!!!!!!!!!!!!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η συγκεκριμένη έκδοση δεν έχει κάποιο οικονομικό σκοπό και όφελος.Αποτελεί απλά μια ένδειξη καλής θέλησης και «προσφοράς» αν μας επιτρέπετε να χρησιμοποιήσουμε τη συγκεκριμένη λέξη στο τόπο μας.Δεν διεκδικούμε το «αλάθητο» και σίγουρα η συγκεκριμένη έκδοση δεν αποτελεί το «Ευαγγέλιο» της παράδοσης μας.Είναι απλά μια προσπάθεια μιας μεγάλης ομάδας κυρίως νέων ανθρώπων που αγαπούν το τόπο τους και που προσπαθούν καθημερινά να το αποδεικνύουν «παρασέρνοντας» και άλλους μαζί τους!!!

ΟΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ

Τα περιεχόμενα άρθρα του βιβλίου sourdoss.gr αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία μας. Η χρήση στοιχείων επιτρέπεται μετά από σχετικό αίτημα προς τους Διαχειριστές του sourdoss.gr στην ηλεκτρονική διεύθυνση sourdoss@sourdoss.gr ή info@sourdoss.gr.Για τους παραβάτες υποσχόμαστε βαριές κυρώσεις.